Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 244 (1744) ♦ Вівторок, 23 грудня 1997 року ♦ Ціна договірна

ХОЛОДНІ КАНІКУЛИ В ШКОЛІ І ВДОМА

118 будівель і 6 шкіл, за даними на ранок понеділка, залишаються від'єднані від теплопостачання в Україні через пошкодження тепломереж морозами, повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в МінНС. Протягом останньої доби тривали роботи з відновлення тепло- і енергопостачання.

У неділю у Вільногірську Дніпропетровської області без опалення залишалися 15 житлових будинків.

У Луганській області без теплопостачання залишаються 92 будинки і 5 шкіл. 8 будинків відключено в Києві, два — в Миколаївській області, одне приміщення і школа — у Львівській області.

Нарада в Голови Верховної Ради України

Учора у Верховній Раді України відбулася нарада голів комітетів та керівників депутатських фракцій і груп, на якій ішлося про актуальні питання законотворення.

Відкриваючи нараду, Голова Верховної Ради Олександр Мороз зосередив увагу присутніх на проблемах, пов'язаних з прийняттям закону про державний бюджет України на 1998 рік. Він, зокрема, запропонував розглядати його без статей 2,3 та 4 (щодо розмірів державного внутрішнього боргу та державних зовнішніх запозичень), виділивши їх у окремий закон. Всебічне обговорення підтвердило доцільність та необхідність саме такого підходу.

Учасники наради обговорили проект розкладу засідань на 23—26 грудня цього року, складений за пропозиціями комітетів відповідно до порядку денного восьмої сесії, а також перелік законодавчих актів, які мають розглядатися у січні 1998 року.

Погоджено перелік законопроектів, які за поданням комітетів Верховної Ради пропонується направити на доопрацювання суб'єктам законодавчої ініціативи.

Прес-служба Верховної Ради України.

Аргументи на користь «дружби за вигодою»

Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко перебуває з офіційним візитом у Китайській Народній Республіці. Під час зустрічей із керівниками КНР обговорюватимуться перспективи подальшого співробітництва, зокрема залучення китайських інвестицій в українську економіку, розширення двосторонньої торгівлі.

Плановано також зустрічі з керівниками провідних корпорацій Китаю, відвідання Шанхаю та вільної економічної зони Шеньчжень, де В. Пустовойтенко виступатиме перед представниками ділових і банківських кіл.

(Закінчення на 14-й стор.).

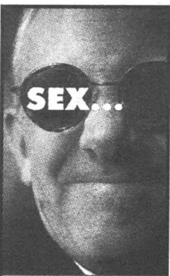
Вогненні люди

2

Держава і право

5-12

На СНІДометрі — 26 тисяч життів

13

Мільйонний зашморг для селянина

Сумнівна реклама аграрної програми не додала ваги Херсонській облдержадміністрації

На Херсонщині точаться розмови щодо результатів виконання програми «Зерно Херсонщини-97». Одні вважають, що ця програма — сміливий прорив до стабілізації економіки. Інші, серед яких депутати обласної ради, оцінюють програму досить проблематично. Отож не дивно, що критичний струмінь полеміки вилився на сторінки газет, у сесійний зал. Войовничого запалу в протистоянні сторін вистачає, але, на думку народних обранців, краще дошкульні випади замінити економічним аналізом.

(Закінчення на 4-й стор.).

Увага, «гаряча» лінія переноситься!

З об'єктивних, поважних причин заступник Голови Верховної Ради України **Віктор Лаврентійович МУСІЯКА** гостем нашої редакції і вашим співрозмовником буде 24 грудня, а не 23 грудня, як оголошувалося раніше.

«Гарячий» телефон
225-40-25
цього дня (24 грудня) до ваших послуг з 18.00 до 20.00.

СПРОБУЙ І ВИГРАЙ!

«Голос України» знову проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуться найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам:

94. ЗАТ «Шлюмберже — Укргаз метерс компані», Київ (генеральний директор Гунтер Шмідт) — побутові газові лічильники.

95. Заводу «Генератор», Київ (генеральний директор Дмитро Тузов) — побутові газові лічильники.

Любі друзі! Ви можете стати учасниками розіграшу нашої лотереї, якщо передплатили «ГУ» або «Голос України —Тиждень», або комплект видань «Газета «ГУ» — газета «Голос України — Тиждень» на 1998 рік. Надсилайте до редакції листи з позначкою «Лотерея «ГУ»-98», де вкажіть прізвище, ім'я та по батькові, а також копію передплатної квитанції. Розіграш — наприкінці січня 1998 року.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера у нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї.

ПЕРЕДПЛАТА - 98

У номер

Уламки Як-42 знайдено. Не пощастило нікому

Минулої суботи знайдено уламки літака Як-42, що розбився об скелі поблизу грецького міста Катеріні. Загинули 62 пасажири і 8 членів екіпажу. Як повідомив генеральний директор авіакомпанії «Аеросвіт», що виконувала цей рейс, Леонід Погребняк, тіла всіх загиблих транспортовано в один з госпіталів, де їх ідентифікують судмедексперти.

На місці трагедії знайдено і так звані «чорні ящики», які мають дати відповідь на запитання, чому сталася трагедія.

Родичі можуть одержати вичерпну інформацію за телефоном 246-50-48. За їх бажанням тіла загиблих буде перевезено в Україну. Проте стало відомо, що деякі з них вирішили поховати своїх близьких у Греції.

***

Як повідомила ДІНАУ прес-служба Президента України, глава Української держави Леонід Кучма 20 грудня висловив співчуття рідним і близьким загиблих під час катастрофи 17 грудня літака Як-42 рейсу Київ—Одеса—Салоніки. Президент України зазначає, що разом з ними сумує і поділяє біль втрати весь український народ. «Я розумію, що словами неможливо загоїти ці рани. Мною дано доручення Кабінету міністрів, відповідним місцевим адміністраціям щодо надання допомоги у похованні загиблих та матеріального забезпечення членів їхніх родин, а спеціально створена урядова комісія всебічно вивчатиме причини цієї жахливої трагедії».

***

Глава Української держави надіслав 20 грудня телеграми із співчуттям президентам Грецької Республіки —Константіносу Стефанопулосу, Федеративної Республіки Німеччина — Роману Герцогу і Республіки Польща —Александеру Квасьнєвському.

Від імені українського народу і від себе особисто Леонід Кучма передав глибоке і щире співчуття рідним та близьким загиблих.

***

На ім`я Президента України Леоніда Кучми 20 грудня надійшла телеграма від Президента Російської Федерації Бориса Єльцина. У ній глава сусідньої держави висловлює глибоке співчуття з приводу трагічної катастрофи українського літака і загибелі пасажирів поблизу грецького міста Салоніки.

З декларації про доходи

народного депутата Віталія ШИБКА

У 1996 році працював за кордоном. Загальна сума сукупного доходу за рік становить 13239 доларів США. Дружина не працювала. Податки не сплачував у відповідності з практикою нарахування заробітної плати тим, хто перебуває за кордоном у довгостроковому відрядженні.

Проживаю з родиною у 3-кімнатній квартирі, що не приватизована, у Дніпропетровську. Житлова площа 39 кв. м.

Маю автомобіль «Опель» та батьківську спадщину (разом з іншими нащадками) у вигляді приватного будинку. Площа 27 кв. м. Дружина має гараж.

Цінних паперів, паїв, у тому числі за кордоном, земельних ділянок та акцій не маю. На банківському рахунку — 60 гривень.

народного депутата Петра СТЕПАНОВА

Загальна сума сукупного доходу за 1996 рік становила 9667 грн. 47 коп. Податків сплатив 1583 грн. 40 коп., на благодійні цілі і надання допомоги витратив 318 грн. 92 коп. Крім того, за минулий рік одержав державну пенсію за інвалідністю — 554 грн. 18 коп. Дружина також одержала пенсії 554 грн. 18 коп. Заробітна плата сина, офіцера міліції, становила 2060 грн. З нерухомого майна маю квартиру в Луганську загальною площею 52 кв. м., садовий будиночок — 42 кв. м, земельну ділянку — 600 кв. м; є автомобіль ЗАЗ-968 1989 року випуску, металевий гараж площею 16 кв. м. На ощадній книжці маю 3000 карбованців, покладених до 1992 року. Також є 153 акції Промінвестбанку по 10 копійок кожна — на загальну суму 15 грн. 30 коп. Дивідендів не одержував.

народного депутата Михайла ЧЕЧЕТОВА

Загальна сума сукупного доходу за 1996 рік становила 11 236 грн. 09 коп., сума сукупного доходу членів сім'ї — 3788 грн. Проживаю в кооперативній квартирі загальною площею 69,75 кв. м. Земельних ділянок, дачних будинків, іншого нерухомого майна, транспортних засобів, рахунків у зарубіжних банках ніколи не мав і не маю.

Декларації про доходи подаємо згідно з вимогами чинного законодавства.

У Центральній виборчій комісії

Центральна виборча комісія відповідно до вимог статті 24 Закону про вибори народних депутатів України 18 грудня 1997 року завершила реєстрацію списків кандидатів у депутати для участі у виборах у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, а також уповноважених осіб від партій і блоків. Прийнято рішення про реєстрацію списків кандидатів та уповноважених осіб від 21 політичної партії та 9 виборчих блоків.

Відповідні документи одержали Всеукраїнське об'єднання «Громада», Народно-демократична партія України, Комуністична партія України, Народний Рух України, Християнсько-демократична партія України, Всеукраїнська партія трудящих, Аграрна партія України, Партія зелених України, Партія національно-економічного розвитку України, Партія регіонального відродження України, Соціал-демократична партія України, Українська Національна Асамблея, Прогресивна соціалістична партія України, Соціал-демократична партія України (об'єднана), партія духовного, економічного і соціального прогресу, Партія захисників Вітчизни, Республіканська християнська партія, Партія мусульман України, партія «Союз», партія «Реформи і порядок», Всеукраїнська партія жіночих ініціатив, а також виборчі блоки — «За правду, за народ, за Україну» (Соціалістична партія України та Селянська партія України), «СЛОн — Соціально-Ліберальне об'єднання» (Міжрегіональний блок реформ та Конституційно-демократична партія), «Трудова Україна» (Українська партія справедливості та Громадянський Конгрес України), «Партія праці та Ліберальна партія України», блок демократичних партій НЕП (народовладдя, економіка, порядок) (Демократична партія України, Партія економічного відродження), «Вперед, Україно!» (Українська християнсько-демократична партія, партія Християнсько-народний союз), «Національний фронт» (Конгрес українських націоналістів, Українська консервативна республіканська партія, Українська республіканська партія), «Європейський вибір України» (Ліберально-демократична партія України, Українська селянська демократична партія), «Менше слів» (Соціал-національна партія України, Всеукраїнське політичне об'єднання «Державна самостійність України»).

Партії національного врятування України та партії «Жінки України» відмовлено у реєстрації списків їх кандидатів у народні депутати у зв'язку з недотриманням вимог виборчого законодавства під час оформлення необхідних для реєстрації документів.

Вогненні люди

Колектив киснево-конверторного цеху ВАТ «Металургійний комбінат «Азовсталь» у Маріуполі відзначає своє 20-річчя на вогненній вахті. За цей час виплавлено більш як 60 мільйонів тонн сталі, в 1996-97 роках частка експорту в обсязі поставок становила 80—85 відсотків. Узятий з самого пуску цеху курс на технічне вдосконалення швидко дав свої плоди. На всіх трьох розливних машинах було здійснено реконструкцію, що дала змогу істотно підвищити якість литих заготовок і розширити асортимент складних марок сталі.

Головний напрям, на якому нині працює колектив, — збільшення експорту литих заготовок, бо це дає комбінату товарну продукцію, «живі» гроші.

На знимку: міський голова Маріуполя Михайло Поживанов, який саме в цьому цеху починав свою трудову діяльність, на зустрічі з працівниками киснево-конверторного цеху.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Заробили, та не отримали

На пропозицію народних депутатів України публікуємо дані Національного банку про стан заборгованості з виплати заробітної плати загалом по Україні

Затримки виплати заробітної плати по Україні *)

(в млн. гривень)

	на 6 грудня 1997 року Загальна сума заборгован.	на 11 грудня 1997 року Загальна сума заборгован.	на 16 грудня 1997 року Загальна сума заборгован.
Усього по Україні	4941.9	5012.6	5119.5
в тому числі:			
— за бюджетними організ.	793.4	810.1	811.7
— за небюджетними організ.	4148.5	4202.5	4307.8
За всіма підприємствами і організаціями терміном:			
— до місяця	404.3	429.2	434.9
— від 1 до 2 місяців	459.8	458.1	466.7
— від 2 до 3 місяців	527.5	531.0	538.5
— понад 3 місяці	3550.3	3594.3	3679.4

ЗАТРИМКИ ВИПЛАТИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ПО УКРАЇНІ

станом на 16 грудня 1997 року по всіх організаціях і установах

(тис. грн.)

	Загальна кількість випадків	Загальна сума заборгованості	Прострочена заборгованість у заробітній платі з причин: відсутність коштів на коррахунках банку		відсутність коштів на рахун. підприємств, установ, організацій		відсутність готівки в банках у зв'язку з несвоєчасним завезенням з вини рег. управ. НБУ		Інші причини	
			кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума
Республіка Крим	2266	183670.5	0	0.0	2238	183566.7	0	0.0	28	103.8
Вінницька	11340	158285.5	0	0.0	11340	158285.5	0	0.0	0	0.0
Волинська	11929	112912.2	0	0.0	11928	112897.1	0	0.0	1	15.1
Дніпропетровська	7964	539906.8	0	0.0	7946	539879.5	0	0.0	18	27.3
Донецька	14924	747647.3	0	0.0	14879	747626.5	0	0.0	45	20.7
Житомирська	9606	126450.6	0	0.0	9598	126428.6	0	0.0	8	21.9
Закарпатська	1629	37154.7	0	0.0	1629	37154.7	0	0.0	0	0.0
Запорізька	5583	216036.4	0	0.0	5116	215597.6	0	0.0	467	438.8
Івано-Франківська	1921	119043.2	0	0.0	1914	118958.5	0	0.0	7	84.7
Київська	11104	326761.8	11	23.1	9023	321977.8	0	0.0	2070	4761.0
Кіровоградська	9007	148028.3	0	0.0	9000	148010.1	0	0.0	7	18.2
Луганська	7494	448649.8	0	0.0	7384	448441.6	0	0.0	110	208.2
Львівська	16165	215339.5	0	0.0	15494	214947.2	0	0.0	671	392.3
Миколаївська	3253	137162.8	0	0.0	3135	136943.0	0	0.0	118	219.8
Одеська	5909	160713.5	0	0.0	5507	160002.2	0	0.0	402	711.2
Полтавська	2686	157453.8	0	0.0	2686	157453.8	0	0.0	0	0.0
Рівненська	10324	126083.8	0	0.0	10324	126083.8	0	0.0	0	0.0
Сумська	1389	156642.4	0	0.0	1389	156642.4	0	0.0	0	0.0
Тернопільська	1919	116616.5	0	0.0	1913	116571.5	0	0.0	6	44.9
Харківська	12262	286025.2	0	0.0	12016	285817.6	0	0.0	246	207.6
Херсонська	6570	121583.0	0	0.0	6447	121453.6	0	0.0	123	129.3
Хмельницька	10755	145921.3	0	0.0	10752	145919.6	0	0.0	3	1.7
Черкаська	3589	126448.0	0	0.0	3531	126310.4	0	0.0	58	137.6
Чернівецька	8020	72680.3	0	0.0	7923	72521.6	0	0.0	97	158.8
Чернігівська	16029	132239.8	0	0.0	16029	132239.8	0	0.0	0	0.0
ВСЬОГО	193637	5119456.8	11	23.1	189141	5111730.8	0	0.0	4485	7702.9

*) без урахування виплат зарплати з виручки, розрахунків натурою, нарахованих сум податків, а також інших безготівкових перерахувань заробітної плати.

Репліка

Керівник КСП... спіткнулися

НА ДВАДЦЯТІЙ сесії Волинської обласної ради, що відбулася нещодавно в Луцьку, серед багатьох питань порядку денного було розглянуто чотири подання прокурора області Михайла Косюти про надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності депутатів місцевих рад.

В інформації, яку зробив на сесії прокурор області, було зазначено, що попередньо депутати сільських і районних рад не дали згоди на притягнення своїх колег до кримінальної відповідальності, хоч слідство зібрало достатньо матеріалів про їхню неправомірну діяльність. Але депутатський корпус облради в руки правосуддя віддав лише одного депутата сільської ради — міліціонера з Камінь-Каширського району Володимира Находу, якого звинувачують у причетності до загибелі людини в ізоляторі тимчасового утримання. А що накоїли інші?

Уявіть собі, працює пан У. головою правління КСП «Батьківщина». Попереднє слідство виявило, що з його вини минулого року в господарстві загинула велика рогата худоба, загальна вартість якої — 19349 гривень. Під час перевірки господарської діяльності було виявлено і такий факт. Голова правління КСП переконав свого підлеглого скласти акт на списання справного трактора в металобрухт. Перевірки технічного стану агрегату ніхто не проводив. Заплативши мізер за металобрухт, пан У. забрав собі технічно справну машину. А коли господарство отримало нові акумулятори, два з них також забрав. Факт із привласненням трактора прокуратура кваліфікує, як розкрадання колективного майна в особливо великих розмірах. Але депутати облради іншої думки. За те, щоб притягнути пана У. до кримінальної відповідальності, проголосували лише 17 депутатів із 53 присутніх.

У поданні прокурора області фігурував ще один керівник сільгосппідприємства — голова правління КСП «Колос» пан Х. За наказом цього керівника «наліво» було відпущено 20 тонн цукру вартістю 12 тисяч гривень. Як встановило слідство, пан Х., видаючи такий наказ, не перевірив паспорт особи, якій було довірено отримання товару, а також доручення та платіжний документ про попередню оплату. А, може, не хотів перевіряти? Та хоч як там уже було, але такою «дивною» халатністю керівника скористався якийсь Мисковець, котрий за підробними документами... викрав в КСП «Колос» 20 тонн цукру. Тепер шукають вітра в полі. Кажуть, якщо не знайдуть, то відшкодовуватиме вартість вкраденого цукру КСП. Отакої: крадіжку здійснено з вини керівника, а розплачуватися мусить весь колектив. А з пана Х. як з гуски вода. Мовляв, 15 років працює головою, раніше порушень не допускав, а ось тут спіткнувся... З ким не буває.

Що не кажіть, а кругова порука таки існує. Під час перерви в сесії один з депутатів, маючи на увазі голів сільгосппідприємств, кинув таку фразу: «Якщо так, тоді весь депутатський корпус можна забрати...».

Не віддали в руки правосуддя і ще одного депутата місцевого рівня. Голова сільради пан Z. виписав своїй знайомій доручення, за яким та одержала 1520 кілограмів сиру для реалізації. Гроші в сумі майже 7 тисяч гривень знайома обіцяла повернути. Але так і донині їх немає. Люди, які здавали молоко на сирзавод, грошей також, звісно, не побачили. І людям, і державі заподіяно значні збитки. Однак ні сільська, ні районна, ні обласна ради не дали згоди на притягнення підозрюваного до кримінальної відповідальності.

А ми кажемо, що перед законом всі громадяни рівні. Виявляється: є ще «рівніші». Хоч про це в Конституції України не записано. До отих «найрівніших» і належать депутати різних рівнів.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

Вітчизняний стиль

Та ви собі ціни не знаєте!

Скаже кожний, хто побачить посуд Новомосковського трубного заводу

ЯКОСЬ ДОВЕЛОСЯ поїздити областю з представником американської фермерської корпорації в Україні Тедом Гешлером. Що український чорнозем на вагу золота, він швидко переконався. Було також з'ясовано, що смачнішого за наш хліб немає, хоча Тед об'їхав більш як півсвіту... Сподобався йому й український борщ, та так, що він не заперечував і снідати, і обідати, і вечеряти ним. Одного разу виїхали ми автотрасою за Новомосковськ і угледіти те, що Теда зворушило і вразило, мов небачене і нечуване ним досі диво.

Уздовж магістралі майже на півкілометра вирував звичний нині нам стихійний ринок. Але не городину і фрукти продавав народ і не шмаття, а... найрізноманітніший емальований посуд виробництва тутешнього трубного заводу. Подейкували, наче людям зарплату видають «натурою», хоча на заводі спростовували таку версію. Та справа не в тому, що не від хорошого життя наші люди займаються такою «комерцією». Теда Гешлера вразила краса і неповторність продукції.

Це була наче виставка різнокольорових і оздоблених гарними малюнками та орнаментами каструль, тарілок, мисок, чайників, салатниць, кружок і ковшів та комплектів з них. Очі так і розбігалися від їх краси. Тед ходив туди-сюди, розглядав, мов заворожений, цмокав язиком і вигукував своєю англійською слова, які не треба було й перекладати: «О! О-о! Фантастік!».

Нарешті озирнувся на нас і підозріло-недовірливо запитав: «Невже усе це виготовляють тут?». Одержавши ствердну відповідь, задумливо і осудливо похитав головою: «Та ваш народ ціни собі не знає! Не дорожить і не вміє розпоряджатися тим, у чому на всі руки майстер».

Воно, може, й дрібниця, та поміж своїх вражень від Дніпропетровщини заокеанський гість потім найперше згадував побачене під Новомосковськом. Але, справді, не хлібом єдиним живе людина. І, зрозуміло, посуд, хай і художньо цінний, не належить до стратегічно пріоритетної продукції. Проте однозначно можна твердити, що виробництво металевого емальованого посуду, розпочате ще понад сорок років тому в Новомосковську, стало неабияким надбанням не тільки підприємства. Тисяча двісті тонн каструль, чайників, мисок тощо, які тут виготовляли щомісяця, користувалися надзвичайним попитом і навіть ставали дефіцитним товаром, який діставали лише по знайомству і блату. Особливо з того часу, як їх почали випускати кольоровими та розмальованими. Таки приємно і той самий духмяний борщ зварити в красивій каструлі і подати на стіл в «заквітчаних» мисках, чи не так?

Потрапивши іншого разу на свято у великому трудовому колективі, де всім жінкам дарували набори імпортного посуду, ми, справді, щиро шкодували, що це були не набори новомосковського емальованого. Ні на мить не сумнівалися, що вони б більше порадували жінок.

Силікатні емалі з барвниками і пігментами-наповнювачами завод виготовляє сам. Це його власна, фірмова продукція, яка забезпечується і наявністю висококваліфікованих спеціалістів, і, ясна річ, певними професійними секретами. Отож, білі, сірі та кремові емалі, якими покривають внутрішні стінки, та інші, які накладають ззовні, нізащо не сплутаєш з тими, що ними користуються виробники аналогічної продукції. Тим паче, що у Новомосковську домагаються найрозмаїтіших забарвлень і відтінків кольорів як ніхто інший.

Не кажу вже про оздоблення каструль, чайників, кухлів і тарілок привабливими, гарними малюнками і розписами на зразок петриківського. Тут також є секрети, як це робиться. Певно, всі ми в дитинстві захоплювалися «перезнімачками», коли наклеювали їх на меблі чи ще кудись і вологою ганчіркою обережно стирали папір, доки не проступить малюнок. Майже за таким самим принципом створюються й емальовані «картинки» — деколі, — які на посуду потім випалюються-декалькуються, а насамкінець ще й покриваються і тонуються іншими кольоровими емалями. Який гарний розмальованим виходить посуд, це треба бачити на власні очі — пером не описати.

І досі ми бачили і милувалися ним: чи то в когось у домі, чи то в крамницях. Але ось чи побачимо надалі — це, на жаль, майже проблематично. Бо і цех емальованого посуду не обминуло те «стихійне» лихо, що випало нині на долю вітчизняного виробництва. Щодо цього ми довго говорили з виконавчим директором АТ «Новомосковський трубний завод — Посуд» Костянтином Ульяновим і вкотре почули від нього те, що скаржаться нині всі товаровиробники — засилля «заморського» чи «забугорного» ширнепотребу.

Костянтин Вікторович з родини потомственних металістів, на виробництві сталевого емальованого посуду знається блискуче, і його вкрай дивує, як можна отак фатально пригнічувати своє вітчизняне надбання, нехтувати ним.

Свого часу сталевий лист, що годиться для виготовлення доброякісного посуду, новомосковці отримували з Липецька. Тепер з відомих усім і досі актуальних причин це стало проблемою з проблем. Тим паче, що обопільний принцип попередоплати у випадку з випуском посуду практично на два місяці вимиває чи не останні кошти, які ще залишаються на підтримку виробництва. Або, скільки не закликають нині на найвищому урядовому рівні відмовлятися від бартерних обмінів, на ділі змушують займатися цим. Бартер справді невигідний і обтяжливий ще й тому, що править ледве не в півтора раза вищі ціни, ніж у разі купівлі тієї чи тієї сировини за гроші. Звідси зависока собівартість, високі оптові і, особливо, роздрібні ціни на продукцію. А вони за низької купівельної спроможності населення зводять нанівець і конкурентоспроможність пристойного вітчизняного виробництва.

Отаке маємо зачароване кільце-сильце, виплутатися з якого підприємству самотужки просто не під силу. А якщо врахувати і податковий тягар, і, по суті, зруйновану мережу збуту продукції, коли виробник для реалізації товару мусить створювати свою нову мережу та ще й у щільному оточенні «узаконених» і «неузаконених» рекетирів, то й поготів навіч відмова держави сприяти власному товаровиробнику. Костянтин Ульянов стверджує, що держава наша знімає тепер з себе і відповідальність за ситуацію, що склалася. Принаймні, мрії і сподівання, непогані перспективи акціонерному товариству «Новомосковський трубний завод — Посуд», каже Костянтин Вікторович, доводиться відкладати далі й далі.

Справді, щось незбагненне і викривлене твориться: новомосковський емальований посуд нічим не поступається німецькому чи італійському, а румунський та з південно-східних азіатських країн йому і в підметки не годиться, проте на український ринок безперестанку проникає, почуваючись дедалі вільніше, привізний. І коли ще недавно сталевий кухонний посуд з Новомосковська домінував у продажу в усіх усюдах колишнього Союзу, починаючи з Москви і закінчуючи Владивостоком, а тепер йому туди зась потикатися, то хто може спокійно сприймати таке?

Залишається тільки дивуватися, що за цих обставин у Новомосковську зуміли утримати колектив професіоналів, істотно реконструювати та удосконалити свій цех, збагатити асортимент. А також не припиняти випуск бездоганної, щодалі кращої, якщо хочете — високохудожньої й елітної продукції. Та ще й зберегли потенційні можливості щомісяця виготовляти мінімум 600 тонн посуду.

Ось вони на рекламній вітрині — зразки наборів, які пропонує підприємство. Їй право, не позаздриш господаркам, яким пощастить вибирати, бо важко віддати перевагу якомусь одному. І той, і той, і он той залюбки придбав би найвибагливіший покупець. Знайомий нам Тед Гешлер повіз, до речі, в свою Америку один такий як «сувенір», сумніваючись, що вибрав найкращий.

То якщо у вас самих чи у ваших родичів або знайомих новосілля — кращого і необхіднішого подарунку, слово честі, не знайти. Для молодят й поготів. Або на свято у своєму колгоспі чи на підприємстві, або у фірмі захочете порадувати жінок — звертайтеся мерщій у Новомосковськ. Не помилитеся і не розчаруєтеся — це ми вам обіцяємо й гарантуємо. Не відмовляться новомосковці і від послуг збутових фірм та організацій, коли вони візьмуться за реалізацію їхнього неповторного емальованого посуду. Мають уже партнерів у Львові, Києві, Тернополі, Харкові, Івано-Франківську, але цього ще дуже замало. Тож бажаючим радимо не запізнитися.

Давайте ось у такий спосіб допоможемо підприємству, яке над усе і не без успіху прагне не втратити того, чим пишалося раніше і неодмінно пишатиметься і в майбутньому. Потенціал цього справді унікального виробництва надто великий, щоб бездарно й без бою його втрачати.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Отож, коли зацікавилися емальованим сталевим посудом АТ «Новомосковський трубний завод — Посуд», звертайтеся за адресою: Дніпропетровська обл., Новомосковськ, вул. Сучкова, 115, або телефонуйте: (05612) 2-73-05, 4-23-03, 7-73-21.

МІЛЬЙОННИЙ ЗАШМОРГ ДЛЯ СЕЛЯНИНА

Проблема крупним планом

Малюнок Сергія РЯБОКОНЯ.

Сумнівна реклама аграрної програми не додала ваги Херсонській облдержадміністрації

(Початок на 1-й стор.).

Слово — грім, діло — дощ...

Намір одержати валовий збір зерна — 3 мільйони тонн — було розрекламовано на всю область, на Україну! Прес-конференції, телепередачі, виступи преси, наукові конференції — чого лише не практикувалося протягом року. Врожай ще визрівав, а вже говорили про херсонський феномен, про вдалу модель нарощування продукції, про великий потенціал місцевої адміністрації. Згодом, на хвилі «небувалого успіху» Юрій Карасик піднявся з крісла голови держадміністрації аж до міністра АПК.

Та віддамо належне обласній раді, яка, проаналізувавши підсумки реалізації програми вирощування зернових культур, розвіяла ейфорію щодо одержання щедрого врожаю. На 1 листопада нинішнього року було вироблено всього 2270 тисяч тонн зерна, трохи більш як 80 відсотків до плану. А 12 районів області програму просто провалили.

Депутати поставили запитання руба: якою ціною здобуто зерновий вал? Що дала програма для економіки?

Не обійшлося без прикрих несподіванок. Виявляється, пшениці третього класу одержано лише шосту-сьому частину від загального обсягу, решта — четвертого і п'ятого класу. А на фуражному зерні, як відомо, фінансове становище не поправити. Якщо вже казати про вал, то, на думку економістів, на деяку стабілізацію кризової економіки Херсонщини могли б вплинути одержані 3,5 мільйона тонн зерна, причому бажано вищої якості. Але до такого валу не дістатися. Отже, гучні слова про хороші наміри, на жаль, не пролилися рясним дощем реальних результатів.

Кадри у керівній віялці

Депутатів насторожили методи досягнення тодішнього голови адміністрації Юрія Карасика та його прихильників, як тепер видно, ілюзорної висоти. Ці методи були переважно директивними. Практика минулих десятиліть свідчить, що авторитарність у нашому колишньому розумінні, образно кажучи, готова вичавити з білої ріпи рожевий сік, перевіяти зерно без току, тобто схильна трощити все, що не вписується у накреслену схему. Підрахунки свідчать, що за рік було звільнено з роботи більш як 10 голів райдержадміністрації, понад 100 керівників господарств і підприємств. Чого б це так? Прояви незгоди з «новим» економічним курсом виштовхували сміливців із керівництва. Дехто, напевне, розлучився з посадою цілком заслужено — серед номенклатурних кадрів районів та сіл вистачає людей, випадкових у сільськогосподарській галузі. Та навряд чи всі критики були безнадійні в своєму протистоянні, коли міркували, що треба продумано розпорядитися добривами, а пальне купувати за нормальними цінами, чи пропонували не захоплюватися штучним нарощуванням валу і враховувати невисокі світові ціни на кукурудзу... Тому радимо просто задуматися над стилем керівництва.

Інший варіант нав'язування лінії — численні семінари, наради, конференції, збори, на які з'їжджалися керівники області, районів, управлінці, представники преси, радіо, телебачення. Це чимось нагадувало грандіозне шоу, покликане продемонструвати новаторський підхід до справи. Підготовка до таких «з'їздів», сам процес їх проведення поглинали багато часу державних службовців різного рангу, як, зрештою, й тисячі літрів бензину. Складається враження, що наявність 14 тисяч фахівців сільського господарства області, з яких понад 11 тисяч мають вищу освіту, їх компетентність до уваги не бралися. Вони залишалися ніби на задньому плані і, за задумом керманичів облдержадміністрації, мали виконувати вказівки після команди «згори».

Подібні перекоси, звичайно, підтримували не всі управлінці. Але одноголосне «підспівування» першому керівникові паралізувало будь-яку свіжу думку (особливо слід виділити голоси заступника голови адміністрації Олександра Гонтаря та начальника облсільгоспуправління Михайла Кушнеренка, враховуючи їх відповідальні посади). Щоправда, була спроба різних партій, які організували «круглий стіл», застерегти адміністрацію від дещо звуженого тлумачення масштабних проблем агропромислового комплексу, нагадати про шлях реформ, про необхідність серйозно взятися за безгосподарність. Однак усе марно. Певно, дуже не люблять окремі посадові особи, щоб хтось із провінціалів пхав ноги в чужі черевики. А шкода, бо нерідко помилки до добра не доводять. У нашій історії за чужі помилки доводиться розплачуватися місцевим селянам.

Замах рубльовий, удар грошовий

Які наслідки цього блискавичного марафону до успіху? Організатори програми «Зерно Херсонщини-97», зрозуміло, прагнуть вважати свої зусилля ефективними. Наведемо аргументи. На прес-конференції (10 жовтня цього року) Юрій Карасик, уже в ранзі міністра, переконував журналістів у тому, що область повністю забезпечена «продовольчими ресурсами по зерну», що з'явилася можливість розрахуватися з селянами. Програма нібито створила фундамент для розвитку тваринництва і птахівництва. Та й якість насіння вища, ніж в інших областях. Щодо спекуляцій на недоліках програми, то пан Карасик схильний думати, що їх породжують суто політичні інтереси. На сесії обласної ради, про яку йдеться, заступник голови облдержадміністрації Борис Сіленков, змалювавши загалом сумну економічну картину, все-таки зазначив: рівень рентабельності від практичного втілення програми сягне 30 відсотків. Звучать і прямо демагогічні застереження на зразок того, що «критикани» хочуть перекреслити «напружену працю сільських трудівників». Однак обгрунтованих економічних викладок поки що не чути.

Але обстановка, матеріали сесії свідчать про інше. Суть проблеми сформулював голова обласної ради Валерій Третьяков.

— Ситуація в області майже критична, — сказав він. — Заборгованість у заробітній платі за рік зросла з 65 мільйонів гривень до 124 мільйонів. Набагато збільшився борг за електроенергію, газ, добрива. І за «Джон Діри», залучені до збирання зернових, треба віддати 19 відсотків урожаю. Розраховуватися стратегічним для нашого краю продуктом — зерном —просто неможливо через його низьку якість і кількість.

Депутати теж несуть певну відповідальність за такі невтішні результати, але обласна рада, спираючись на закон та волю виборців, має добитися, щоб програми були відпрацьовані в економічному плані апаратом облдержадміністрації. Поки що розробникам бракує аналітичності в оцінці показників, прогнозуванні ситуації. Про який 30-відсотковий рівень рентабельності зерна можна говорити, якщо воно не продане? Яка конкретна ціна забезпечить виручку? Висновок: виконавчі структури області орієнтуються не на ринкову економіку, а на колишню планову, живуть старим багажем. Чи не тому адміністрація зволікає з поданням для затвердження на сесії програми «Зерно Херсонщини-98»?

На сесії наводилися тривожні цифри спаду виробництва м'яса, молока, вершкового масла, олії, товарів народного споживання. Так, із 60 найважливіших видів продуктів харчування лише по 44 досягнуто виробництва рівня минулого року. Занепадає тваринництво: поголів'я великої рогатої худоби скорочено на 87,9 тисячі голів, свиней — на 105,5 тисячі, птиці — на 102,8 тисячі. Такі показники, як ви здогадалися, херсонська адміністрація не схильна рекламувати. (До речі, пан Карасик — ветлікар за фахом. Де ж професійна гордість тваринника?).

Ще один момент, на який вказували депутати, — сувора централізація постачання пально-мастильних матеріалів, сільгосптехніки, добрив. З благословіння пана Карасика монополіст у цій сфері «Облагропостач» нав'язував аграрникам високі коефіцієнти бартерного обміну сільгосппродукції. «Турбота» про селян вражаюча: так, концерн «Співдружність» реалізував згаданому тут монополісту дизпаливо за ціною 435—440 гривень за тонну, а той продав його господарствам за 630—650 гривень! Свого часу фірми пропонували за техніку вдвічі дешевші ціни, однак вигідні для селян операції було заборонено. Отже, маємо те, що маємо. Щоб розрахуватися з боргами, не врятує й «золота» пшениця. Де вже тут невисока собівартість зерна? Як дбати про тваринництво? Звідки брати прибутки?

У боргах, як у реп'яхах

Після від'їзду Юрія Карасика до столиці здійнялася паніка: херсонські селяни в боргах, заборгованість в області загалом у кредитних ресурсах, за попередніми даними, 598 мільйонів гривень. Мільйонний зашморг міцно тримає господарства. Жертви непродуманої аграрної політики не змогли повним обсягом провести сівбу озимих культур. Причина — немає коштів, щоб придбати пальне. Компанії, які співробітничали з місцевим нафтозаводом, припинили постачання сировини для переробки, доки з ними не розрахуються. Трапляється, що селяни пікетують контору господарства, вимагаючи зарплати. У радгоспі імені Ілліча Великоолександрівського району пікетувальники запитували: де прибуток від начебто високого врожаю? Як приклад успішного проведення осінньої сівби розцінюються повідомлення: у такому-то районі один колгосп повністю засіяв площі під урожай. Всього один. Як бути решті, невідомо. А що нинішня адміністрація? Спочатку новий її голова Михайло Кушнеренко заявляв, що продовжуватиме курс свого попередника, висловлював задоволення залишеною від нього спадщиною. А тепер заяв не чути. Натомість відчувається тривога за долю села. Попереду важка робота, яку, казав пан Кушнеренко, він здійснюватиме разом з обласною радою, незважаючи на те, що діяльність адміністрації по виконанню програми «Зерно Херсонщини-97» визнано недостатньо ефективною на останній сесії. На пана Карасика, його революційні прориви в економіці ніхто не сподівається. Херсонці самі хочуть позбутися бур'янів на аграрній ниві в прямому й переносному значенні. Успіх — на шляху реформування АПК. Краще пізно, ніж ніколи.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ: ВОСЬМА СЕСІЯ

Хроніка законотворення

Пленарне засідання 16 грудня розпочалося виступом Президента Грецької Республіки пана Константиноса Стефанопулоса, який з державним візитом перебував в Україні.

Потім на засіданні було оголошено і підтримано ряд депутатських запитів до виконавчої гілки влади, окремі депутати виступили із заявами, і сесія приступила до розгляду питання про давання згоди Президентові України на призначення Олега Литвака на посаду Генерального прокурора України. За дорученням Президента представляв претендента на високу посаду Прем`єр-міністр Валерій Пустовойтенко. Далі виступив претендент, а думку Комітету з питань законності і правопорядку доповів його голова Олександр Жир, який підтримав подання Президента. Та все ж зал не підтримав кандидатуру, «за» проголосували лише 199 народних депутатів.

Досить гостра дискусія відбулася навколо законопроекту про внесення змін до Закону «Про цінні папери і фондову біржу», про що доповіли міністр фінансів Ігор Мітюков та голова підкомітету Комітету з питань фінансів і банківської діяльності Ігор Квятковський. Документ прийнято у першому читанні з поправкою І. Квятковського, якою забороняється виплата доходів та погашення державних облігацій зовнішніх позик безпосередньо майном державних підприємств, підприємств, що приватизуються, матеріально-технічними, сировинними та природними ресурсами України.

У третьому читанні і в цілому прийнято Закон про лізинг, а близький до нього проект змін до Закону «Про оподаткування прибутку підприємств» (щодо лізингу сільськогосподарської техніки вітчизняного виробництва) відправлено на доопрацювання для внесення на повторне перше читання.

У другому читанні прийнято Закон «Про джерела фінансування дорожнього господарства України» з одночасним пролонгуванням дії чинного закону ще на один рік, внесено зміни до деяких законодавчих актів з питань відкриття банківських рахунків. Сесія перенесла на наступний тиждень розгляд проекту закону про державну підтримку суднобудівної промисловості України.

Розглянуто законопроекти про внесення доповнень до Закону про товарну біржу, які були відхилені, оскільки потребують концептуального доопрацювання.

***

17 грудня на доповідь голови Рахункової палати Валентина Симоненка щодо завершення формування її апарату сесія заслухала ряд претендентів на вакантні посади членів палати. Голосування кандидатур провели 18 грудня перед початком пленарного засідання.

Прийнято постанову про призначення виборів депутатів місцевих рад та сільських, селищних і міських голів 29 березня 1998 року.

Доопрацьований проект закону України про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів) представив у другому читанні голова підкомітету Комітету з питань соціальної політики та праці Михайло Степанов. Сесія підтримала проект, а деякі його статті та розділ щодо відповідальності за порушення цього закону мають бути підготовлені до третього читання.

Проект закону про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів в Україні подав до третього читання Комітет з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування в особі його голови Олександра Стешенка. Це був важкий постатейний законотворчий марафон, у ході якого виважувалися і відшліфовувалися правові норми і в підсумку якого опрацьовано основні параметри й положення закону. Дано доручення комітетам та юридичному управлінню узгодити деякі його формулювання з положеннями Конституції та Закону про вибори народних депутатів. За це проголосували 240 парламентаріїв.

Сесія підтримала першу з двох пропозицій Президента України до Закону «Про Центральну виборчу комісію» і в такому вигляді ще раз проголосувала за закон у цілому.

Секретар Комітету з питань правової політики і судово-правової реформи Ігор Коліушко доповів концепцію та основні правові норми й засади проекту закону про комітети та комісії Верховної Ради України, їх напрями і функції. Народні депутати висловили свої міркування та пропозиції щодо вдосконалення структури документа, функцій та завантажень комітетів тощо. Документ відправлено для підготовки на повторне перше читання.

Голова Антимонопольного комітету Олександр Завада та заступник голови Комітету з питань економічної політики та управління народним господарством Олександра Кужель доповіли за процедурою першого читання проект закону про захист економічної конкуренції. Законопроект підтримано.

Сесія ратифікувала цілий ряд угод і конвенцій, укладених між урядом України та урядами інших держав.

Верховна Рада продовжила термін дії пункту 6 постанови від 18 грудня 1990 року «Про земельну реформу».

Затверджено склад тимчасових слідчих комісій Верховної Ради України з вивчення стану інформування населення України державним телебаченням та радіомовленням про діяльність органів державної влади України та з вивчення стану грошово-кредитного і фондового ринків України, виконання державного бюджету, погашення заборгованості в оплаті праці та прирівнених до неї виплат і доплат, стипендій, пенсій та інших соціальних виплат.

***

У пленарному засіданні Верховної Ради 18 грудня взяв участь уряд України на чолі з Прем`єр-міністром Валерієм Пустовойтенком. Адже відразу після оголошення запитів і заяв народних депутатів Верховна Рада приступила до розгляду цілого блоку соціально-економічних законопроектів, в тому числі і тих, які безпосередньо стосуються бюджету.

Заступник голови Комітету з питань соціальної політики та праці Іван Чиж доповів пропозиції Президента України до Закону «Про встановлення величини вартості межі малозабезпеченості, розміру мінімальної заробітної плати та мінімальної пенсії за віком на 1998 рік» і аргументовано виклав висновки комітету, які не збігаються з думкою Президента. Зал ще раз підтвердив свою принципову позицію і проголосував за те, щоб забезпечити з 1 січня 1998 р. розмір мінімальної заробітної плати 45 гривень на місяць з поступовим до кінця 1999 року наближенням її до величини вартості межі малозабезпеченості. Така ж норма прийнята і до мінімальної пенсії, яка має відповідно зрости до вартісного рівня малозабезпеченості. За закон ще раз поіменно проголосували 257 народних депутатів. Все ж для подолання вето цієї кількості голосів виявилося недостатньо.

Далі сесія пристала до проекту закону, поданого народним депутатом Ростиславом Чапюком, зміст якого зводиться до того, щоб депутатам, членам уряду, міністрам, адміністрації Президента і Президентові виплачувати лише половину заробітної плати до тих пір, доки не буде погашений борг у заробітній платі в бюджетній сфері. Закон прийнято в першому читанні.

Відповідно до Закону про бюджетну резолюцію, про бюджетну систему і відповідно до бюджетної резолюції сесія в першому читанні прийняла закон, яким затвердила мінімальну заробітну плату на 1998 рік у розмірі 45 гривень з 1 січня, а величину вартості межі малозабезпеченості — у розмірі 73,7 гривні на місяць. На наступному тижні доопрацьований документ буде остаточно проголосований.

Далі сесія приступила до розгляду за процедурою другого читання проекту закону про державний бюджет України на 1998 рік. Презентував документ Прем`єр-міністр Валерій Пустовойтенко, а доповідь зробив міністр фінансів Ігор Мітюков. Він же відповів на численні запитання народних депутатів.

Сесія затвердила державний бюджет України на 1998 рік за доходами у сумі 20 мільярдів 872 мільйони 841,9 тисячі гривень і за видатками у сумі 24 мільярди 253 мільйони 564,9 тисячі гривень. Розгляд законопроекту буде продовжений на наступному тижні.

Прийнято закон, яким внесено зміни до деяких законодавчих актів щодо проведення взаємозаліку за будівництво на селі соціальних об`єктів.

***

Відкриваючи пленарне засідання 19 грудня, Голова Верховної Ради Олександр Мороз від імені народних депутатів привітав енергетиків з їх професійним святом, яке відзначається у неділю 21 грудня.

— Хочу висловити щире вітання всім, хто зайнятий у цій сфері, особливо працівникам найпотужніших у Європі Запорізької та Вуглегірської теплових електростанцій, які відзначають сьогодні свій 25-річний ювілей, — сказав він. — Верховна Рада зі свого боку робить всі необхідні кроки для вирішення питань законодавчого забезпечення функціонування енергетичного комплексу, прийнято закони про електроенергетику, про енергозбереження, Національну енергетичну програму до 2010 року... Дозвольте побажати успіхів, міцного здоров`я, всякого благополуччя всім людям, які зайняті в цій галузі, їх сім`ям.

Турботою про людей, про своїх виборців були пройняті і депутатські запити та заяви, виголошені у ході ранкової «розминки». У цих виступах — крик душі вчителів, медиків, пенсіонерів, які протягом тривалого часу не отримують заробітну плату, пенсії. Люди сподіваються, що хоч через народних депутатів їх почують члени уряду, керівники міністерств і відомств.

Далі сесія повернулася до розгляду змін і доповнень до Закону «Про вибори народних депутатів України», що розпочався напередодні. У центрі дискусії постали пропозиції та доповнення, підготовлені Комітетом з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування, що перегукуються із зауваженнями групи народних депутатів, яка звернулася до Конституційного Суду з приводу неконституційності окремих положень цього закону. В порядку законодавчої ініціативи надійшли пропозиції і від Голови Верховної Ради України. У підсумку досить гострого обміну думками зал прихилився саме до законопроекту Олександра Мороза, прийнявши його у першому читанні.

У першому читанні прийнято і проект закону України про Верховну Раду Автономної Республіки Крим, а розгляд проекту закону про вибори депутатів автономної Республіки Крим перенесено на наступний пленарний тиждень.

Прийнято постанову про включення кандидатур до списків таємного голосування, яке відбудеться 23 грудня, на обрання суддів Верховного суду та Арбітражного суду.

Сесія прийняла Закон України про перелік майнових комплексів, організацій, їх структурних підрозділів, що не підлягають приватизації.

На доопрацювання направлено проект закону про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари, який має захистити вітчизняних виробників сільськогосподарської продукції. Близький до нього проект закону про внесення змін і доповнень до Закону «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції» прийнято у першому читанні.

Наступні пленарні засідання розпочнуться 23 грудня.

Прес-служба Верховної Ради України.

Списки кандидатів у народні депутати від Соціалістичної партії 6-7

Про політику Кабінету міністрів України 8-9

Як вижити інвалідові 8-9

Списки кандидатів у народні депутати від Народно-демократичної партії 10-11

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії № 3 від 14 листопада 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від виборчого блоку Соціалістичної партії України та Селянської партії України «За правду, за народ, за Україну!»

Центральна виборча комісія

Постанова

Київ № 28 15 грудня 1997 року

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку Соціалістичної партії України та Селянської партії України «За правду, за народ, за Україну!» в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула документи, подані виборчим блоком Соціалістичної партії України та Селянської партії України «За правду, за народ, за Україну!» і встановила, що документи, передбачені пунктами 1—10 частини 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього Закону.

Відповідно до частини 7 статті 3, пунктів 8, 10 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати від виборчого блоку Соціалістичної партії України та Селянської партії України «За правду, за народ, за Україну!» в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (додається).

2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті «Голос України».

3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку Соціалістичної партії України та Селянської партії України «За правду, за народ, за Україну!» до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ
Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ

1. **Мороз Олександр Олександрович** — Голова Верховної Ради України, народний депутат України, м. Київ
2. **Довгань Сергій Васильович** — народний депутат України, м. Київ
3. **Суслов Віктор Іванович** — міністр економіки України, народний депутат України, м. Київ
4. **Чиж Іван Сергійович** — народний депутат України, м. Київ
5. **Бокий Іван Сидорович** — заступник головного редактора газети «Сільські вісті», м. Київ
6. **Ніколаєнко Станіслав Миколайович** — народний депутат України, м. Київ
7. **Ткаченко Олександр Миколайович** — перший заступник Голови Верховної Ради України, м. Київ
8. **Довгань Костянтин Васильович** — голова Бериславської районної ради, м. Берислав Херсонської обл.
9. **Вінський Йосип Вікентійович** — народний депутат України, м. Хмельницький
10. **Марковська Ніна Степанівна** — народний депутат України, м. Київ
11. **Зубов Валентин Сергійович** — радник Голови Верховної Ради України, м. Київ
12. **Степанов Михайло Володимирович** — народний депутат України, м. Зимогір'є Луганської обл.
13. **Кирильчук Євген Іванович** — голова Волинської обласної ради профспілки АПК, м. Луцьк Волинської області
14. **Кіяшко Сергій Миколайович** — народний депутат України, м. Київ
15. **Покотило Ніна Олексіївна** — заступник директора з навчально-виховної роботи школи №204, м. Київ
16. **Новик Анатолій Матвійович** — голова наглядової ради закритого акціонерного товариства «Українська пресгрупа», м. Київ
17. **Макеєнко Володимир Володимирович** — фінансист «Укргазпромбанк», м. Київ
18. **Дроботов Анатолій Іванович** — народний депутат України, м. Київ
19. **Лавриненко Микола Федорович** — народний депутат України, м. Київ
20. **Костусєв Олексій Олексійович** — головний економіст спільного підприємства «Ірен», м. Одеса
21. **Баранчик Іван Іванович** — голова КСП ім. Горького Ужгородського району с. Сторожниця Ужгородського р-ну Закарпатської обл.
22. **Мусієнко Іван Михайлович** — керівник секретаріату Голови Верховної Ради України, м. Київ
23. **Ющик Олексій Іванович** — радник Голови Верховної Ради України, м. Київ
24. **Сас Сергій Володимирович** — народний депутат України, м. Київ
25. **Сацюк Володимир Миколайович** — голова правління (президент) закритого акціонерного товариства «Укррос», м. Київ
26. **Місюра Вадим Ярославович** — консультант депутатської фракції Соціалістичної та Селянської партій, м. Львів
27. **Шпігало Володимир Єрофійович** — голова президії Всеукраїнської ради Українського товариства мисливців та рибалок, м. Київ
28. **Станков Анатолій Кирилович** — фінансовий директор спільного підприємства «Ілта Київ», м. Київ
29. **Мухін Володимир Васильович** — народний депутат України, м. Київ
30. **Кушніров Микола Олександрович** — генеральний директор Інформ-медіа «Соціаліст України», м. Кривий Ріг
31. **Сінько Василь Данилович** — голова Київської обласної ради, м. Київ
32. **Довганчин Григорій Васильович** — народний депутат України, м. Київ
33. **Семенюк Валентина Петрівна** — народний депутат України, м. Київ
34. **Черепков Володимир Федорович** — народний депутат України, м. Київ
35. **Березка Віктор Васильович** — начальник відділу Дніпропетровського підприємства «Облтепломережа», м. Дніпропетровськ
36. **Садовий Микола Ілліч** — доцент Кіровоградського державного педагогічного університету ім. В. Винниченка, м. Кіровоград
37. **Скляренко Андрій Петрович** — генеральний директор асоціації «Кіровоградм'ясопром», м. Кіровоград
38. **Мордовець Леонід Михайлович** — доцент кафедри українознавства Сумського державного університету, м. Суми
39. **Покровський Олександр Сергійович** — головний консультант Секретаріату Верховної Ради України, м. Львів
40. **Пилипенко Микола Пахомович** — начальник відділу кадрів лікерогорілчаного заводу, м. Житомир
41. **Милюха Георгій Володимирович** — радник Голови Верховної Ради України, м. Харків
42. **Бульба Степан Степанович** — старший викладач історичного факультету Полтавського педагогічного інституту, м. Полтава
43. **Арестов Василь Миколайович** — доцент Національного педагогічного університету ім. Драгоманова, м. Київ
44. **Попков Василь Васильович** — головний консультант Секретаріату Верховної Ради України, м. Одеса
45. **Цушко Василь Петрович** — народний депутат України, с. Надрічне Тарутинського району Одеської обл.
46. **Додонова Людмила Григорівна** — пенсіонер, м. Чернівці
47. **Фролов Валентин Сергійович** — провідний інженер Запорізького машинобудівного конструкторського бюро «Прогрес», м. Запоріжжя
48. **Цаберябий Ілля Миколайович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Нива», Новомосковськ Дніпропетровської обл.
49. **Співачук Володимир Леонідович** — завідувач кафедри Технологічного університету Поділля, м. Хмельницький
50. **Донченко Михайло Іванович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства ім. Гоголя, с. Великі Сорочинці Миргородського району Полтавської обл.
51. **Грязєв Анатолій Дмитрович** — пенсіонер, м. Київ
52. **Шлеєнко Віктор Олексійович** — директор відкритого акціонерного товариства «Червоний фронт», с. Бурчак Михайлівського р-ну Запорізької обл.
53. **Некряч Анастасія Іванівна** — заступник голови Суворовської районної ради, м. Херсон
54. **Зима Ганна Антонівна** — директор Очаківської харчосмакової фабрики, м. Очаків
55. **Баліцький Борис Васильович** — голова агрофірми ім. Б. Хмельницького, с. Українка Білогірського району Хмельницької обл.
56. **Малиновський Олексій Петрович** — директор товариства з обмеженою відповідальністю «БМ-2»ЛТД, м. Черкаси
57. **Суліменко Володимир Георгійович** — директор ДП «Восток» компанії «Луганськ-тепловоз», м. Луганськ
58. **Луценко Юрій Віталійович** — заступник міністра України у справах науки та технологій, м. Рівне
59. **Тіщенко Костянтин Іванович** — директор науково-виробничої фірми «Юстас», м. Луцьк
60. **Вегера Петро Павлович** — голова колективного сільськогосподарського підприємства «Маяк», с. Зарічне Радивилівського району Рівненської обл.
61. **Безсмертний Василь Маркович** — директор Тульчинського технікуму ветеринарної медицини, м. Тульчин
62. **Шморгун Леонід Григорович** — радник антимонопольного комітету України, м. Вишгород, Київської обл.
63. **Богачук Василь Степанович** — юрисконсульт фірми «Інтер», м. Тернопіль
64. **Паранич Микола Кирилович** — консультант служби у справах неповнолітніх Іршавської районної державної адміністрації, м. Іршава Закарпатської обл.
65. **Полтко Петро Іванович** — заступник директора Чернігівської обласної агропромбіржі, м. Чернігів
66. **Чапюк Ростислав Степанович** — народний депутат України, м. Луцьк Волинської обл.
67. **Федьків Богдан Михайлович** — головний редактор газети «Прикарпатська правда», м. Івано-Франківськ
68. **Луньов Григорій Олексійович** — народний депутат України, м. Київ
69. **Іванов Сергій Павлович** — керівник агентства концерну «Югриба», м. Севастополь
70. **Попов Михайло Михайлович** — голова агрофірми «Кулевча» с. Кулевча Саратського р-ну Одеської обл.
71. **Калитюк Василь Артемович** — генеральний директор санаторію «Форос», м. Ялта Автономної Республіки Крим
72. **Мисюра Ганна Григорівна** — інженер-будівельник колективного сільськогосподарського підприємства ім. Леніна, с. Вовчик Лубенського району, Полтавської обл.
73. **Чупахін Олександр Михайлович** — народний депутат України, м. Київ
74. **Рибальченко Олександр Васильович** — голова ради банку «Абсолют», с. Донське Сімферопольського р-ну, Автономна Республіка Крим
75. **Міщенко Микола Миколайович** — радник Голови Верховної Ради України, м. Київ
76. **Пацкан Василь Васильович** — директор агроторгового об'єднання пайовиків «Бороняво», с. Бороняво Хустського району Закарпатської обл.
77. **Рибаков Олег Юрійович** — заступник голови Донецької обласної ради, м. Донецьк
78. **Воротніченко Станіслав Трохимович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства ім. Б. Хмельницького, с. Васильківка Васильківського району Дніпропетровської обл.
79. **Камінський Леонід Олексійович** — народний депутат України, м. Київ
80. **Тарасов Володимир Володимирович** — начальник відділу Хмельницького радіотехнічного заводу, м. Хмельницький
81. **Василів Мирон Григорович** — заступник директора українсько-польського підприємства «Агрдеє», м. Львів
82. **Яковлєв Віктор Тимофійович** — головний консультант Секретаріату Верховної Ради України, м. Київ
83. **Демченко Юрій Григорович** — заступник завідуючого відділом Секретаріату Верховної Ради України, м. Київ
84. **Головко Анатолій Федорович** — народний депутат України, с. Кривачинці Волочиського району Хмельницької обл.
85. **Доценко Іван Іванович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Мир», смт Новотроїцьке Новотроїцького району Херсонської обл.
86. **Шибко Віталій Якович** — народний депутат України, м. Дніпропетровськ
87. **Боровков Олександр Миколайович** — голова приватної комерційної фірми «Агронафтопродукт», м. Донецьк
88. **Черніков Анатолій В'ячеславович** — головний редактор газети СПУ «Товариш», м. Київ
89. **Ухаль Арзен Михайлович** — декан факультету права і міжнародних відносин Ужгородського державного інституту інформатики, економіки і права, м. Ужгород
90. **Мармазов Василь Євгенович** — доцент юридичного факультету Київського національного державного університету ім. Т. Шевченка, м. Київ
91. **Бондар Яків Андрійович** — голова Ради федерації профспілок Кіровоградської області, м. Кіровоград
92. **Лінчак Михайло Степанович** — народний депутат України, м. Київ
93. **Горін Артур Володимирович** — начальник відділу виконкому Дніпропетровської міської ради, м. Дніпропетровськ
94. **Шмідт Роберт Карлович** — заступник голови ради колективних сільськогосподарських підприємств Запорізької області, с. Розумовка Запорізького району Запорізької обл.
95. **Титаренко Юрій Дмитрович** — директор малого підприємства «Юста», м. Кременчук

(Закінчення на 7-й стор.).

(Початок на 6-й стор.).

96. **Чаїн Олександр Віталійович** — студент Запорізького державного університету с. Терпіння, Мелітопольського р-ну, Запорізької обл.
97. **Кудін В'ячеслав Олександрович** — провідний науковий працівник Академії педагогічних наук України, м. Київ
98. **Бігун Олег Миколайович** — начальник відділу Головного управління державного казначейства України, м. Кривий Ріг
99. **Ромащенко Віль Миколайович** — головний консультант Секретаріату Верховної Ради України, м. Київ
100. **Крисько Михайло Олексійович** — методист Київського центру підвищення кваліфікації державної митної служби України, м. Київ
101. **Грищенко Станіслав Гаврилович** — голова агрофірми «Волинь», с. Дуліби Турійського району Волинської обл.
102. **Шелухін Юрій Миколайович** — доцент Донецького інституту економіки і господарського права, м. Донецьк
103. **Дудченко Сергій Миколайович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Маяк», с. Окунівка Чорноморського району, Автономна Республіка Крим
104. **Кривчик Геннадій Георгійович** — завідувач кафедри Придніпровської державної академії будівництва та архітектури, м. Дніпропетровськ
105. **Якунін Віктор Кузьмич** — завідувач кафедри української історії та етнополітики Дніпропетровського державного університету, м. Дніпропетровськ
106. **Шпак Олександр Григорович** — генеральний директор акціонерного товариства «Укрнафтопродукт», м. Київ
107. **Швед Валерій Борисович** — директор акціонерного товариства «Юридична безпека», м. Харків
108. **Кислиця Григорій Єфремович** — голова колгоспу «Широкий лан», с. Новокрасне Арбузинського району Миколаївської обл.
109. **Яненко Андрій Володимирович** — економіст-ревізор Харківського обласного управління статистики, м. Харків
110. **Мочерний Степан Васильович** — завідувач кафедри Львівського державного університету, м. Львів
111. **Мендрух Володимир Ілліч** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Дружба», с. Зелене Новомиколаївського району Запорізької обл.
112. **Савосін Геннадій Анатолійович** — помічник-консультант народного депутата України, Хмельницька районна державна адміністрація, м. Хмельницький
113. **Соколенко Сергій Семенович** — інспектор шкіл відділу освіти Сумської районної державної адміністрації, м. Суми
114. **Корбан Олег Борисович** — президент асоціації працівників нафтопродуктозабезпечення України, м. Київ
115. **Кукурудза Іван Іванович** — проректор Черкаського державного університету м. Черкаси
116. **Лук'яненко Валентин Михайлович** — пенсіонер, м. Львів
117. **Гуменюк Ярослав Васильович** — генеральний директор обласного об'єднання «Агротехсервіс», м. Хмельницький
118. **Гавриков Олексій Михайлович** — пенсіонер, м. Полтава
119. **Тараненко Володимир Федорович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства ім. Леніна, с. Суха Маячка Новосанжарського району Полтавської обл.
120. **Голованенко Сергій Петрович** — бригадир паркетників закритого акціонерного товариства «Будінвест-15», м. Київ
121. **Надученко Василь Сергійович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства ім. Карла Маркса, с. Секівка Устинівського району Кіровоградської обл.
122. **Костюченко Володимир Олександрович** — начальник відділу Смілянського електромеханічного заводу, м. Сміла Черкаської обл.
123. **Жуйкова Наталя Костянтинівна** — головний лікар обласного центру здоров'я, м. Херсон
124. **Рудюк Микола Григорович** — лісничий Боярської лісодослідної станції, м. Боярка Київської обл.
125. **Чудновський Іван Тимофійович** — начальник управління Харківської обласної державної адміністрації, м. Харків
126. **Притулюк Роман Васильович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Блудів», с. Терешківці Горохівського району Волинської обл.
127. **Голуб Надія Семенівна** — директор доброчинної комерційної фірми «Ніко», м. Бучач Тернопільської обл.
128. **Симоненко Володимир Ілліч** — оператор газових котелень Києво-Святошинської райтепломережі, м. Боярка Київської обл.
129. **Демченко Микола Петрович** — генеральний директор об'єднання «Кримхліб», м. Сімферополь
130. **Павлюк Віктор Степанович** — завідувач групи інституту «Орендне підприємство «Донбаскомунпроект», м. Донецьк
131. **Марченко Олександр Іполітович** — начальник відділу Ужгородського міськвиконкому, м. Ужгород
132. **Гах Йосип Михайлович** — доцент Івано-Франківського технічного університету нафти і газу, м. Івано-Франківськ
133. **Терлецька Ірина Владиславівна** — доцент Дніпропетровського державного університету, м. Дніпропетровськ
134. **Жорник Вадим Григорович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Межиріч», м. Павлоград Дніпропетровської обл.
135. **Матрохін Володимир Ілліч** — викладач Львівського кінотехнікуму, м. Львів
136. **Біловол Олексій Володимирович** — голова асоціації колективних сільськогосподарських підприємств «Восьме березня», с. Левченки Роменського району Сумської обл.
137. **Данілін Микола Олексійович** — директор товариства з обмеженою відповідальністю «Мале колективне підприємство Топаз», м. Київ
138. **Павлов Василь Іванович** — ведучий редактор Херсонської обласної адміністрації, м. Херсон
139. **Тригуб Микола Григорович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Більшовик», с. Петропавлівка Дніпропетровської обл.
140. **Марініч Олександр Володимирович** — заступник директора шахти «Україна» холдінгу «Селідоввугілля», м. Селідов Донецької обл.
141. **Яворський Антон Миронович** — головний редактор газети «Вибір», м. Запоріжжя
142. **Попов Віктор Федорович** — учитель середньої школи №12, м. Керч, Автономна Республіка Крим
143. **Волощук Михайло Юрійович** — радник президента Закарпатської торгово-промислової палати, м. Ужгород
144. **Приматов Віктор Вячеславович** — доцент Академії харчових технологій, м. Одеса
145. **Грабовенко Іван Миколайович** — слухач Академії державного управління при Президентові України, м. Київ
146. **Гонтарук Володимир Васильович** — голова колгоспу «Прогрес», с. Небелівка Новоархангельського району Кіровоградської обл.
147. **Мілінчук Микола Данилович** — інженер по кадрах Волинського облводгоспу, м. Луцьк
148. **Савчук Микола Михайлович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Перемога», с. Ситно Радивілівського району Рівненської обл.
149. **Остапець Володимир Ілліч** — робітник заводу «Ніжинсільмаш», м. Ніжин Чернігівської обл.
150. **Еш Володимир Юрійович** — доцент Державної льотної академії України, м. Кіровоград
151. **Мироненко Зоя Володимирівна** — головний агроном колективного сільськогосппідприємства «Герої Сиваша», с. Ішунь Красноперекопського району Автономної Республіки Крим
152. **Калашніков Володимир Гаврилович** — доцент Житомирського педагогічного інституту, м. Житомир
153. **Гусак Віктор Михайлович** — член наглядової ради закритого акціонерного товариства «Грандпромінвест», м. Київ
154. **Гопей Іван Олександрович** — пенсіонер, м. Полтава
155. **Шустова Ліра Йосипівна** — директор комерційного підприємства «Фірма «Грація», м. Луганськ
156. **Мельничук Михайло Васильович** — голова селянської спілки с. Чорнівка, м. Чернівці
157. **Довганчин Георгій Миронович** — заступник директора птахорадгоспу с. Києвець Миколаївського району Львівської обл.
158. **Трофімчук Микола Михайлович** — директор дитячої юнацької спортивної школи №1, м. Рівне
159. **Солдатенко Людмила Миколаївна** — головний лікар Олександрівської районної лікарні, смт Олександрівка Олександрівського району Донецької обл.
160. **Єрохов Ігор Васильович** — доцент Запорізької державної інженерної академії, м. Запоріжжя
161. **Грицюк Анатолій Петрович** — заступник начальника облдержзаготінспекції Волинської обласної держзаготінспекції, с. Жидичин Ківерцівського району Волинської області
162. **Малишенко Ігор Петрович** — будівник траулерів державного підприємства «Чорноморський суднобудівний завод», м. Миколаїв
163. **Пшенік Микола Іванович** — начальник технічного відділу заводу гумових технічних виробів, м. Біла Церква, Київської обл.
164. **Подгурський В'ячеслав Іванович** — пенсіонер, м. Львів
165. **Маліванчук Борис Васильович** — начальник геологорозвідувальної експедиції №37 державного геологічного підприємства «Кіровгеологія», м. Кіровоград
166. **Дімонт Михайло Зельманович** — фрезерувальник спільного підприємства «Інтерватомат», м. Житомир
167. **Гріндей Валентина Василівна** — заступник директора загальноосвітньої школи №33, м. Чернівці
168. **Євтушенко Анатолій Іванович** — генеральний директор фірми «Євтушенко експорт», м. Львів
169. **Негода Григорій Михайлович** — керівник підприємства науково-виробничої фірми «Івсан», м. Луганськ
170. **Шевченко Олександр Сергійович** — директор Знам'янського міськрайцентру зайнятості, м. Знам'янка Кіровоградської обл.
171. **Габер Кирило Олександрович** — заступник начальника Управління державної пожежної охорони управління Міністерства внутрішніх справ України в Одеській області, м. Одеса
172. **Семанишин Ярослав Васильович** — методист Косівської районної бібліотеки, м. Косів Івано-Франківської обл.
173. **Болдирєва Марія Кирилівна** — секретар Нововолинської міської Ради ветеранів війни і праці, м. Нововолинськ Волинської обл.
174. **Головко Олена Владиславівна** — студентка Харківського державного університету, м. Харків
175. **Масной Степан Федорович** — начальник Березнегуватської станції захисту рослин, смт Березнегувате Миколаївської обл.
176. **Бобина В'ячеслав Іванович** — спеціаліст II категорії відділу соціальної сфери Бериславської агропромислової фінансової корпорації «Деметра», м. Херсон
177. **Романов Юрій Павлович** — головний механік відкритого акціонерного товариства «Електровимірювач», м. Житомир
178. **Севидов Олег Федорович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства ім. К. Маркса, с. Менжинське Нікопольського району Дніпропетровської обл.
179. **Гаєвський Валерій Дмитрович** — заступник редактора газети «Шахтар Кривбасу», м. Кривий Ріг
180. **Мінаєв Леонід Миколайович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Нива», с. Новокрасновка Володарського району Донецької обл.
181. **Мальченко Володимир Григорович** — керівник бюро акціонерного товариства «Мотор-Січ», м. Запоріжжя
182. **Безсмертний Микола Іванович** — інженер об'єднання «Київліс», м. Київ
183. **Кіченко Іван Дмитрович** — директор радгоспу ім. Кірова, с. Лисівка Гадяцького району Полтавської обл.
184. **Легкий Валерій Іванович** — голова ради Міжнародного благодійного фонду допомоги інвалідам Чорнобиля, м. Київ
185. **Пронькін Володимир Леонідович** — генеральний директор товариства з обмеженою відповідальністю «Агропромисловий комплекс «Стронг», м. Київ
186. **Мурашко Адам Савелійович** — пенсіонер, м. Остер Козелецького району Чернігівської обл.
187. **Рафальський Віталій Анатолійович** — віце-президент Київської міжнародної фондової біржі, м. Київ
188. **Задорожна Олена Сергіївна** — вчитель школи-інтернату №14, м. Черкаси
189. **Шпирна Іван Костянтинович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства ім. Леніна, смт Велика Багачка Полтавської обл.
190. **Омельченко Ольга Іванівна** — голова Сімферопольського районного комітету профспілки працівників народної освіти, м. Сімферополь
191. **Трифонов Михайло Миколайович** — директор радгоспу-заводу «Більшовик», с. Долинка, Саратського р-ну, Одеської обл.
192. **Дубовик Іван Іванович** — заступник директора Верхньодніпровського крохмалепатокового комбінату, м. П'ятихатки Дніпропетровської обл.
193. **Нестерова Олена Вікторівна** — доцент Донецького інституту економіки і господарського права, м. Донецьк
194. **Болгаров Дмитро Георгійович** — виконавчий директор Всеукраїнської асоціації працівників нафтопродуктозабезпечення, м. Київ
195. **Стародуб Володимир Іванович** — головний спеціаліст державної акціонерної компанії «Укрресурси», м. Бровари
196. **Пшенична Ольга Миколаївна** — народний депутат України, м. Київ
197. **Митрофанов Віталій Федорович** — начальник конструкторського бюро акціонерного товариства відкритого типу «Сумське міжгалузеве науково-виробниче об'єднання імені М. В. Фрунзе», м. Суми
198. **Костюк Олександр Олексійович** — начальник держінспекції екобезпеки в Шепетівському районі, м. Шепетівка Хмельницької обл.
199. **Любаченко Микола Васильович** — голова Вишгородської районної ради, м. Вишгород Київської обл.
200. **Коваль Євген Миколайович** — токар акціонерного товариства відкритого типу «Сумське міжгалузеве науково-виробниче об'єднання імені М. В. Фрунзе», м. Суми
201. **Сидорня Володимир Миколайович** — майстер дільниці відкритого акціонерного товариства «Укрцемремонт», м. Здолбунів Рівненської обл.

Представник
виборчого блоку партій
«За правду, за народ, за Україну!»
Золотаренко Петро Миколайович

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від виборчого блоку Соціалістичної партії України та Селянської партії України «За правду, за народ, за Україну!», відповідають вимогам п. п. 5,6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

***

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо відомості про кандидатів у депутати від виборчого блоку Соціалістичної партії України та Селянської партії України «За правду, за народ, за Україну!», які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/по	Прізвище, ім'я, батькові кандидата у депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1.	Мороз Олександр Олександрович	має	має	проживає	1944	Голова Верховної Ради України, народний депутат України, м. Київ	член СПУ	не має
2.	Довгань Сергій Васильович	має	має	проживає	1952	народний депутат України, м. Київ	член СелПУ	не має
3.	Суслов Віктор Іванович	має	має	проживає	1955	міністр економіки України, народний депутат України, м. Київ	позапартійний	не має
4.	Чиж Іван Сергійович	має	має	проживає	1952	народний депутат України, м. Київ	член СПУ	не має
5.	Бокий Іван Сидорович	має	має	проживає	1942	заступник головного редактора, редакція газети «Сільські вісті», м. Київ	позапартійний	не має

ЦІ ГІРКІ слова Шевченка знаходять своє обгрунтування на терені незалежної України і в наш час, коли знайомимося із проектом «Основні параметри економічного і соціального розвитку України на 1998 рік» (Київ, вересень 1997 року), (далі — проект), поданим Кабінетом міністрів у Верховну Раду України для схвалення як додаток до листа Прем'єр-міністра В. Пустовойтенка від 8 вересня 1997 р. № 66/242-4.

«На нашій — не

Про політику Кабінету міністрів України

За проектом «прогнозується, що на 01.01.1998 р. зовнішній державний борг України становитиме 10656,4 млн. доларів. (На 1 січня 1997 р. він становив 8839,0 млн. доларів, з яких борг країнам СНД — 4205 млн., міжнародним фінансовим організаціям — 3203 млн., за іноземними кредитними лініями — 860 млн., Європейському союзові, Японії та за іншими кредитами — 571 млн. доларів. Його обслуговування потребує в 1998 році 2192,7 млн. доларів. З цієї суми 1437,5 млн. доларів припадає на погашення основної суми боргу, сплата відсотків — 749,7 млн. доларів США». (с. 29 проекту.) З 1998 року держава почне віддавати іноземні борги за кредитами.

Коли розрахується Україна з цими та іншими іноземними боргами — невідомо. Адже уряд, виходячи з того, що економіка України потребує іноземних інвестицій обсягом понад 40 млрд. доларів США, прогнозує активізувати залучення іноземних інвестицій. До того ж, він, спираючись на створену певну законодавчу базу, роз'яснюватиме іноземним інвесторам привабливість економічного потенціалу України — «порівняно багаті природні ресурси, вигідне географічне положення, наявність кваліфікованих «дешевих» робочих кадрів, досягнення у наукових дослідженнях, значну ємність внутрішнього ринку» (с.37). Не може не виникнути враження, що Кабінет міністрів віддає іноземним державам народне господарство України під заставу, прирікаючи її народ на важкі випробування і муки. Український народ внаслідок політики уряду стає начебто «орендар» своєї власної домівки в іноземного орендодавця. Уповноваженим іноземних кредиторів в українському домі виступає український уряд. Це означає, що він діє більше за «інструкціями» і вказівками іноземного кредитора, ніж за нормами власної Конституції. У проекті такий стан маскується словами «обмеженість бюджетів усіх рівнів» (с. 36). За словом «обмеженість» стоїть намір уряду в 1998 році продовжити «децентралізацію управління економікою» (с. 36) відповідно до Указу Президента України «Про Державну комісію з проведення в Україні адміністративної реформи» від 7 липня 1997 року, за яким Державна комісія, очолювана колишнім Президентом України Л. Кравчуком, має розробити пропозиції щодо поступового переходу «від галузевого до функціонального принципу побудови міністерств, інших центральних органів виконавчої влади». Здійснення такого переходу означатиме, на наш погляд, зниження політичної відповідальності виконавчої влади перед народом за стан справ у економіці держави, підпорядкування загальнодержавного сектора економіки приватному капіталові «для того, щоб приватний сектор зміг стати двигуном економічного зростання на наступні роки» (с.21). З цією метою і йдуть неконтрольовані виплати іноземним інвесторам з бюджету України. Чи не дорогою ціною?

Справді, виплати іноземним кредиторам лягають важким тягарем на бюджет України, позбавляючи державу можливості розв'язати найгостріші проблеми економічного та соціального розвитку і головну з них — «поліпшити ситуацію в соціальній сфері». А тут ситуація жахлива, як це випливає з даних, наведених у проекті «Основних параметрів...»

Розвиток соціальних процесів у 1990—1996 роках свідчить про «значне погіршення життєвих умов більшості населення країни, за яких мінімальні за розмірами пенсії у сумі 70,9 гривні (с. 72), стипендії та інші види допомоги набули значної питомої ваги у сукупному доході домогосподарств» (с. 12). Це призвело до зниження витрат громадян на особисте споживання. Витрати громадян на споживання харчових продуктів у 1996 році порівняно з 1990 роком скоротилися, констатується у проекті, більш ніж у два рази, що вплинуло на структуру споживання харчових продуктів: знизилося споживання найбільш цінних продуктів (м'яса, молочних продуктів, яєць, риби, овочів і фруктів) за високої частки споживання хлібних продуктів і картоплі» (с. 13—14). Майже як у воєнні і повоєнні часи. Воістину чужими на своїй землі робить громадян України так звана реформаторська політика уряду.

Не дивно, що у знесиленого українського народу дедалі менше залишається фізичних і розумових сил для творчої продуктивної праці задля свого добробуту і добробуту держави. Як видно, автори проекту мали підстави зробити висновок про те, «що в базовому періоді в країні не були створені об'єктивні економічні передумови для... посилення мотивації до праці у виробничій сфері» (с. 12). Про деградацію сфери праці (чималою мірою з вини уряду, який з метою зменшення податкового тиску на товаровиробників із переліку валових витрат підприємств «вилучив відрахування до Фонду охорони праці» (с. 67), свідчать і такі промовисті дані. Щорічно «на виробництві в країні травмується понад 80 тисяч працюючих, з них близько 2 тис. чоловік гине, від 5 до 10 тис. чоловік отримують професійні захворювання. Тільки за шість місяців 1997 рок виробництві загинуло 729 праців проти 912 за такий самий період року». (Постанова Кабінету міні України «Про додаткові заходи поліпшення роботи з питань охо праці на виробництві» від 15 л 1997 р. № 750). Не створюватим такі передумови урядом у розраху і на період 1997—1998 рр.

Справді, борг із заробітної станом на 11 серпня 1997 р., стве ється у проекті, становив 4851,3 гривень (дані НБУ). Не будемо ка що невиплачена заробітна плат неспожиті організмом людини хідні йому харчові продукти з усі гативними для здоров'я наслід що з цього випливають. У небю ній сфері цей борг дорівнював 3 млн. гривень. Порівняно з поча 1997 року борг збільшився в 1,4 (с. 16). Годі вже й казати, що збільшення суми невиплати зароб платні урядом громадянам Укра зухвале порушення ним статей 4 48 Конституції України, норми я нормами прямої дії» (ст. 8). Таке видне порушення Кабінет міні має намір усунути, тобто ліквід бюджетну заборгованість перед г дянами України, в 1998 році (с Проте заможнішими громад стануть, бо ця заборгованість н суватиметься відповідно до рів фляції, яка очікується у 1997 ро рівні 12,6 відсотка (с. 27). А це чає, що громадяни знову недооде чесно зароблених грошей. Не ви во уряд стверджує, що «життєви вень населення в 1997 та 199 прогнозується практично на рів року» (с. 5).

Щоб зберегти такий жебра життєвий рівень українського н як у 1996 році, треба здійснити заходів у соціальній сфері. І такі

Як вижити інва

З РОКУ в рік зменшується обсяг виробництва, простоюють заводи і фабрики, зростає армія безробітних, а ті, хто працює, впродовж багатьох місяців не отримують заробітної платні. Пенсіонери не можуть дочекатися навіть мізерної пенсії, що вдвічі менша за прожитковий мінімум, народ доведено до останньої межі.

Проте найгірше нині інвалідам, які, здавалося б, захищені законами України. Адже передбачені чинним законодавством пільги існують лише на папері: у лікарнях не лікують і фактично не годують, в аптеках немає ліків — за пільговими цінами і безплатних.

Інвалідів виганяють з автобусів і трамваїв, вимагають платню за проїзд, бо місцеві органи влади, на порушення чинних законів, скасовують передбачені для них «транспортні» пільги.

У статті 49 Конституції України зазначено: «Держава створює умови для ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування. У державних і комунальних закладах охорони здоров'я медичну допомогу надають безплатно; наявна мережа таких установ не може бути зменшена». Проте... Як народний депутат України я маю прийом громадян. Багато хворих та інвалідів приходить із скаргами, що лікарі за операцію і лікування вимагають гроші. Ось один з таких листів —з Луганська, від майстра підприємства «Луганськтепловоз» Л. Матвієнка: «22 вересня під час звернення до обласного онкологічного диспансера з приводу передракового захворювання шкіри скроневої частини лівого ока лікар мені сказав, що «це коштуватиме 50 грн.». Я змушений був дати гроші, бо іншого виходу не було. Жодних квитанцій він мені не дав».

Мені як голові підкомітету у справах інвалідів Комітету Верховної Ради України із соціальної політики і праці повсякчас доводиться займатися також підприємствами інвалідських організацій — УТОС, УТОГ та інших. Ці підприємства ледь животіють. Згідно з чинним законодавством вони мають певні пільги з оподаткування. Але ці пільги супроводжуються стількома застереженнями, що на практиці, навіть коли підприємство відповідає вимогам закону (інваліди становлять більш як половину тих, хто працює, а їхній фонд заробітної плати не менший за 25 відсотків від суми загальних виплат на оплату праці), воно змушене сплачувати податки.

Річ у тому, що, на думку Міністерства економіки України, власне виробництво інвалідських підприємств, тобто рівень переробки, має становити не менш як 29 відсотків. А насправді на підприємствах Товариства глухих, приміром, у виготовленні рукавиць власне виробництво становить 10,6%, підковдр — 8,1%, онуч —5,3%, робочих халатів — 15% тощо. Ще менший рівень переробки на підприємствах Товариства сліпих: у виробництві електроприладів — 4%, галантерейних товарів — 4,5%, металічних виробів — 3—7%.

Невже ці дані невідомі міністрові економіки Віктору Суслову, керівнику Комітету з фінансів і банківської діяльності Верховної Ради В'ячеславу Сокерчаку?!

На мій погляд, цинічний вигляд має спроба поповнити доходну частину держбюджету за рахунок підприємств інвалідських організацій, де заробітна плата інвалідів, що там працюють, становить 30—40 грн. на місяць. І навіть ці жалюгідні крихти вони не отримують вчасно. Заборгованість із заробітної плати на підприємствах сліпих нині становить 1,8 млн. грн., що дорівнює п'ятимісячному фондові оплати праці.

На даний час 74 навчально-виробничих підприємства Товариства сліпих, на яких зайнято 20 тисяч інвалідів, практично не працюють. 19—20 листопада, перебуваючи в Донецьку, завітав я до навчально-виробничого об'єднання «Електроапарат» Українського товариства сліпих. Тут працюють 700 осіб, більшість із них —інваліди за зором. Підприємство існує багато десятиліть. Величезна восьмиповерхова будівля, просторі приміщення — одне слово, створено чудові умови для праці сліпих. Раніше об'єднання відправляло свою продукцію (електророзетки, патрони, вимикачі тощо) в усі кінці Радянського Союзу, адже не було жодних перепон. А нині завод «задавлено» високою вартістю електроенергії, опалення, та ще й митними бар'єрами. Оформлення митних документів на малі партії виробленої продукції для відправлення до країн СНД, з якими ще збереглися виробничі зв'язки, коштує дорожче, ніж сама продукція.

Об'єднання «Електроапарат» уже понад 30 років виробляє електроустановочні вироби і низьковольтну апаратуру, що її постачають до Росії, Молдови, Білорусі,

своїй землі»

ди урядом передбачаються. Плановано зменшення частки споживчих витрат громадян з бюджету держави з одночасним зростанням обсягів платних послуг у сфері освіти і охорони здоров'я (в 1,3 раза в 1998 році порівняно з минулим (с. 63). Схоже, що практика злочинних трастових компаній сподобалася урядові). Немає сумнівів, що такі заходи призведуть до ще більшого погіршення умов життя народу України. Це визнають і автори проекту, коли пишуть, «що за умов низького рівня життя населення («через зниження проти другого півріччя 1996 року середньомісячної заробітної плати працюючих і зростання заборгованості у виплатах заробітної плати, пенсій та ін... видів грошових виплат» (с. 27) зм...ується позитивне значення цих трансформацій» (с. 33). Автори цієї статті переконані, що оцінка заходів, котрі призведуть до ще більшого зубожіння народу як «позитивних», —аморальна і свідчить лише про «імпічмент совісті» уряду (термін народного депутата України С. Терьохіна). Політика уряду, позбавленого національної совісті, не могла привести за роки незалежності до встановлення життєвого рівня, достатнього для громадянина і його сім'ї, включаючи достатнє харчування, одяг, житло. Міг встановитися життєвий рівень лише такий, «що є недостатнім для збалансування відтворювальних пропорцій і забезпечення мі...ального життєвого рівня населення» (с. 11).

А відтворювальні процеси народонаселення досягли в Україні «критичного стану» (с. 22), хоча Конституція України зобов'язує уряд проводити політику «збереження генофонду Українс...го народу» (ст. 16). Проте: «за дан... демографічного прогнозу, — безпристрасно констатується у проекті, — чисельність населення України скорочуватиметься в цілому по Україні й в окремих регіонах передусім шляхом природного скорочення» (с. 66). І, слід зауважити, не тільки. Можна додати, що і шляхом економічних перетворень, яким іде уряд з «імпічментом совісті». Ось характерний приклад. Кабінет міністрів очікує на «подальше вивільнення працівників у державному секторі економіки. Головним чином, це спостерігатиметься у промисловості, в будівництві, культурі та освіті» (с. 30). Унаслідок такого вивільнення і «легалізації прихованого безробіття», як витончено сказано у проекті, кількість зайвих людей у суспільстві зросте «з 2,4 відсотка у 1997 році до 4,3 відсотка у 1998 році» (1,5 млн. чол. безробітних, (с. 5). Отже, збільшення безробіття очікується у 1,8 раза. Але ж відомо, що «збільшення безробіття на 1 відсоток дає приріст злочинності на 5 відсотків». (В. Чикалін. Портрет кілера в міліцейській рамці, Урядовий кур'єр, 1997, 11 вересня, с. 5). Уряд знає це, але планує, бо, мабуть, вважає, що громадяни України на не своїй землі.

Про жахливі наслідки приросту злочинності у зв'язку із зростанням безробіття свідчить збільшення кількості умисних убивств у державі: 1992 рік — 3679, 1993 рік — 4008, 1994 рік — 4575, 1995 рік —4783, 1996 рік —4896. (Секретаріат Верховної Ради України. Науково-експертний відділ. Висновок щодо проекту закону України «Про внесення доповнень і змін до Кримінального кодексу України щодо застосування смертної кари» від 7.07.1997 р. № 487/16). Убиті громадяни України нічим не завинили перед Кабінетом міністрів, хіба що легковірністю. А от Кабінет міністрів завинив перед ними в тому, що своєю по суті антинародною економічною і соціальною політикою з 1992 по 1997 роки створив надзвичайно сприятливі умови для вбивства людей.

А що поробиш, якщо іноземні кредитори вимагають проведення саме такої політики. Господар у своїй хаті. І уряд має намір продовжувати зденаціоналізовану політику в економіці держави. Замість того щоб об'єктивну «привабливість економічного потенціалу України» (В. Пустовойтенко) використати для піднесення добробуту українського народу, уряд запопадливо просить ще і ще кредитів у іноземного інвестора, пропонуючи йому фактично під заставу весь економічний потенціал України. «Іноземних інвестицій, — стверджує Прем'єр-міністр В. Пустовойтенко у згаданому листі, — потребують практично всі галузі економіки: металургія — 7 млрд. доларів, машинобудування — 5,1, транспорт — 3,7, хімія і нафтохімія — 3,3 млрд. доларів. Передбачається їх залучення шляхом продажу іноземним інвесторам вітчизняних підприємств, зокрема через механізм банкрутства. («Головними напрямами економічної політики в 1997—1998 роках є... реструктуризація підприємств, ліквідація та **продаж** (підкр. моє. — **Авт.**) підприємств-банкротів» (с.19—20). А таких підприємств в Україні чимало. За даними проекту, «близько 40 відсотків вітчизняних підприємств на початок 1997 року стали працювати із збитками. У 1995 році питома вага збиткових підприємств становила близько 30 відсотків» (с. 67). Прощавай, економічна незалежність держави, а з нею прощавайте сподівання на досягнення добробуту українського народу у власному домі, на не своїй землі.

Нездатність уряду вивести український народ на шлях процвітання і заможного життя вражає (може, антирадянщина та антикомунізм укрáй зіпсували мислення членів уряду і позбавили їх не тільки здорового людського глузду, а й просто порядності?), як вражає його спроможність і готовність продати за кордон усе національне багатство України заради задоволення, зокрема економічних і соціальних потреб багатого прошарку населення (включаючи і «тіньовиків»), хоча він становить незначний відсоток народу. Є тільки один спосіб перешкодити проведенню такого згубного курсу: відправити уряд у відставку, тимчасово припинити виплату іноземних боргів, перевіривши їх економічну, політичну і юридичну обґрунтованість (відновити виплату тільки тих боргів, що мають законні підстави) і призначити уряд національного порятунку, який у своїй діяльності твердо захищав би інтереси українського суспільства в цілому, а не інтерес окремих його представників.

Леонід ГАРМАШ,
народний депутат України,
Володимир ДОРОШКЕВИЧ,
доцент Національного педагогічного університету ім. М. Драгоманова,
кандидат філософських наук.

...ідові?

..., Таджикистану, інших країн. І замовники часто не ...ть розрахуватися за отриману продукцію за належ... ...повідно ...чинного законодавства 90 діб, за що по... ...за адмі...рація нараховує штрафи. Це, у свою чер... ...изводить до припинення налагоджених за десяти... ...поставок. Залишається лише мріяти про ті часи, ...були державні замовлення на продукцію інвалід... ...підприємств, їх матеріально-технічне забезпечен...

...ереси інвалідів держава не захищає, хоча скрізь і ...наголошується, що ми будуємо правову державу. ...ганізація Об'єднаних Націй на сорок восьмій сесії ...альної асамблеї 20 грудня 1993 року ухвалила ре... ...цію № 48/96 «Про Стандартні правила забезпечення ...х можливостей для інвалідів». Перед державами — ...ми ООН поставлено конкретні завдання щодо забез... ...ня прав інвалідів у працевлаштуванні, медичному ...гованні, освіті, щоб вони могли підтримувати оп... ...ний рівень самостійності і життєдіяльності. Жит... ...риміщення, громадські будівлі і транспорт, вулиці ...ьтурно-освітні установи, місця відпочинку мають ...ступні для інвалідів. Всі рішення, що зачіпають ...еси інвалідів, мають прийматися за участю інвалід... ...організацій. Із будівництва — ще на стадії проєк... ...ня, а законодавці — на підготовчому етапі. А в нас ...могу фактично нехтують і нічого не роблять для то... ...об інвалід почувався рівноправним, повноцінним ...м суспільства, щоб не принижували і не ображали ...к особистість.

...ержави несуть відповідальність за постійний кон... ...і оцінку виконання національних програм надання ...т, спрямованих на забезпечення рівних можливос... ...ля інвалідів», — наголошено в Стандартних прави... ...ООН.

...не потрібно, щоб ці Правила стали обов'язковими ...че України. Кажуть, що про моральне здоров'я сус... ...тва треба судити з того, як ставляться у ньому до ді... ...інвалідів. Тож нумо разом — і Президент, і Кабі... ...міністрів, і Верховна Рада — робити все для того, ...Україну визнали як гуманну цивілізовану державу, ...інваліди в нас почувалися повноправними людьми!

Петро СТЕПАНОВ,
народний депутат України,
голова підкомітету у справах інвалідів
Комітету соціальної політики і праці.

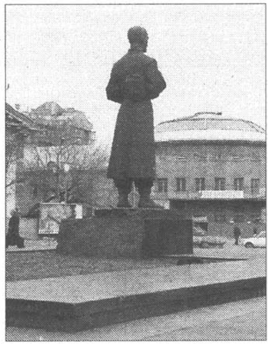
Кияни були вільні від влади феодалів

Закон про столицю повинен бути благом, а не удавкою для Києва і киян

1992 року Верховна Рада обмежила конституційні права киян і, ввівши антиконституційний закон «Про представника Президента в Україні», фактично відібрала значну частину прав у міської громади столиці на муніципальну власність — власність, яка належить киянам.

Але на цьому Верховна Рада не зупинилася і вже в 1995 році прийняттям Конституційної угоди фактично повністю ліквідувала самоврядування в столиці.

І от тепер, коли Україна ввійшла до Ради Європи, ратифікувала Європейську хартію про місцеве самоврядування, прийняла Конституцію і Закон «Про місцеве самоврядування в Україні», Верховна Рада (щоправда, вже іншого скликання) приймає в першому читанні такий проект закону про столицю, який може, якщо стане законом, фактично дискримінувати киян і створити вотчину державних чиновників.

Що ж ми за люди такі, і що за держава, і кого ми обирали, коли народні обранці, які повинні захищати свій народ від сваволі чиновників, самі чинять сваволю над цим народом?

Але, як кажуть, надія вмирає останньою, і тому я все-таки сподіваюся, що Верховна Рада під тиском громадської думки, засобів масової інформації і киян прийме такий закон про столицю, який відповідатиме чинному законодавству і не обмежуватиме права киян.

Крім того, я хочу звернутися до депутатів Верховної Ради України, обраних від Києва, із закликом відстояти в законі про столицю щонайменше такі принципові моменти:

1. Київ і кияни не повинні мати менше прав на самоврядування, ніж будь-яке село чи місто України. Ця норма однозначно обумовлена в Конституції і Законі «Про місцеве самоврядування в Україні»: що всі громадяни мають однакові права, і будь-які обмеження прав громадян на самоврядування в Україні ЗАБОРОНЯЮТЬСЯ!

2. Всі навколишні райони Київської області мають статус IV зони радіаційного забруднення. Київ не може бути винятком із цього переліку. Столиця також повинна мати статус IV зони радіоактивного забруднення, а кияни — статус постраждалих, які проживають у цій зоні.

3. Надання Києву як столиці особливого екологічного статусу, що підвищувало б вимоги до екологічної обстановки в місті й надавало б йому додаткову державну підтримку для її поліпшення.

Столиця

4. З державного бюджету України повинна надаватися фінансова компенсація Києву за виконання ним столичних функцій, пов'язаних із забезпеченням функціонування відповідних державних і недержавних установ країни (Верховної Ради, Кабінету міністрів, адміністрації Президента, забезпечення роботи іноземних посольств і консульств).

Київ повинен отримувати субвенції від держави як місто-столиця, а не бути її донором.

5. Місто Київ — це столиця, і прожитковий мінімум тут вищий, ніж в інших населених пунктах, тому й заробітна платня та пенсія повинні бути вищі, із столичним коефіцієнтом.

6. Дуже принципове питання: обирати голову ради населенням чи радою? У країнах з розвинутою демократією це обумовлено в статуті міста. Кожне місто вирішує саме, як йому обирати мера.

7. У назві проекту закону про столицю Верховна Рада підтвердила статус міста як міста-героя.

Якщо Верховна Рада сказала А, то повинна сказати і Б, тобто місто-герой повинне мати відповідні пільги.

8. До 1992 р. Київ як місто, в якому проживає 3 млн. чоловік, і як столиця мав статус суб'єкта законодавчої ініціативи. Ця норма мала свій сенс і була логічною, бо проблеми столиці — це і проблеми держави.

Необхідно повернути Києву це право, яке він заслужив і як столиця, і як місто-герой.

Сергій ПАШКОВСЬКИЙ,
депутат Київради.

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії № 3 від 14 листопада 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Народно-демократичної партії

Центральна виборча комісія

Постанова

Київ № 26 15 грудня 1997 року

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України від Народно-демократичної партії в багатомандатному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула документи, подані Народно-демократичною партією, і встановила, що документи, передбачені пунктами 1—10 частини 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього Закону.

На підставі пунктів 8, 10 частини 1 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від Народно-демократичної партії в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року (додається).

2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті «Голос України».

3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від Народно-демократичної партії по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ
Секретар Центральної виборчої комісії
Я. ДАВИДОВИЧ

1. **Пустовойтенко Валерій Павлович** — Прем'єр-міністр України, м. Київ
2. **Матвієнко Анатолій Сергійович** — голова Вінницької обласної державної адміністрації, м. Вінниця
3. **Плющ Іван Степанович** — народний депутат України, м. Київ
4. **Сирота Михайло Дмитрович** — народний депутат України, м. Київ
5. **Кінах Анатолій Кирилович** — президент Української спілки промисловців і підприємців, м. Київ
6. **Ємець Олександр Іванович** — народний депутат України, м. Київ
7. **Філенко Володимир Пилипович** — заступник голови НДП, м. Київ
8. **Дьомін Олег Олексійович** — народний депутат України, м. Харків
9. **Толстоухов Анатолій Володимирович** — міністр Кабінету міністрів України, м. Київ
10. **Стецьків Тарас Степанович** — народний депутат України, м. Київ
11. **Безсмертний Роман Петрович** — народний депутат України, м. Київ
12. **Зарубінський Олег Олександрович** — завідувач кафедри політології Вінницького державного педагогічного інституту, м. Вінниця
13. **Терентюк Олександр Миколайович** — генеральний директор творчо-виробничого центру «Олеся», м. Житомир
14. **Карпов Олександр Миколайович** — народний депутат України, м. Київ
15. **Кафарський Володимир Іванович** — директор Науково-дослідного центру політології і соціології, м. Івано-Франківськ
16. **Коліушко Ігор Борисович** — народний депутат України, м. Київ
17. **Ситник Костянтин Меркурійович** — директор Інституту ботаніки НАН України, м. Київ
18. **Беспалий Борис Якович** — завідувач відділу секретаріату голови НДП, м. Київ
19. **Білоус Артур Олександрович** — доцент кафедри політології Університету «Києво-Могилянська Академія», м. Київ
20. **Сахно Юрій Петрович** — завідувач відділу секретаріату НДП, м. Київ
21. **Подгорний Сергій Петрович** — помічник заступника голови Луганської обласної державної адміністрації, м. Луганськ
22. **Мельник Петро Володимирович** — ректор Українського фінансово-економічного інституту, Київська обл., м. Ірпінь
23. **Ларін Сергій Миколайович** — заступник начальника управління Донецької обласної державної адміністрації, Донецька обл., м. Харцизьк
24. **Шаров Ігор Федорович** — народний депутат України, м. Київ
25. **Волок Анатолій Михайлович** — президент Харківського банківського союзу, м. Харків
26. **Кравченко Петро Сергійович** — перший заступник голови Дніпропетровської обласної державної адміністрації, м. Дніпропетровськ
27. **Хорошковський Валерій Іванович** — помічник Прем'єр-міністра України, м. Київ
28. **Шевчук Сергій Володимирович** — заступник голови Волинської обласної державної адміністрації, м. Луцьк
29. **Приходько Володимир Опанасович** — заступник голови Закарпатської обласної державної адміністрації, м. Ужгород
30. **Матіко-Бубнова Ганна Василівна** — заступник завідувача відділу адміністрації Президента України, м. Київ
31. **Небрат Валерій Миколайович** — президент ВАТ «Електронмаш», м. Одеса
32. **Ємельянов Володимир Михайлович** — народний депутат України, м. Київ
33. **Мальчин Юрій Макарович** — ректор Академії муніципального управління, м. Київ
34. **Петров Олег Володимирович** — заступник міністра Кабінету міністрів України, м. Київ
35. **Уратченко Володимир Олександрович** — заступник міністра машинобудування ВПК, м. Київ
36. **Купавцев Віктор Петрович** — президент СП «RTS», м. Черкаси
37. **Рапій Роман Костянтинович** — генеральний директор підприємства «Охтирканафтогаз», Сумська обл., Охтирка
38. **Куніцин Сергій Володимирович** — голова міської ради м. Красноперекопська, АР Крим, м. Красноперекопськ
39. **Долинний Володимир Васильович** — заступник голови міської ради м. Тернополя, м. Тернопіль
40. **Єханурoв Юрій Іванович** — голова Державного комітету з питань розвитку підприємництва, м. Київ
41. **Стрельник Леонтій Михайлович** — директор аудиторської фірми ТОВ «ЛЕТАР-аудит», м. Херсон
42. **Крижанівський Володимир Петрович** — завідувач відділу секретаріату НДП, м. Київ
43. **Прядко Володимир Васильович** — директор Буковинського фінансово-економічного коледжу, м. Чернівці
44. **Свищева Світлана Іванівна** — директор ПП «Світла», м. Полтава
45. **Кондратюк Тетяна Вікторівна** — генеральний директор ТОВ «ВАЛДІ», м. Київ
46. **Лук'яненко Микола Миколайович** — голова Чернігівської обласної організації НДП, м. Чернігів
47. **Черевко Петро Андрійович** — голова державної податкової адміністрації Вінницької області, м. Вінниця
48. **Стріха Максим Віталійович** — докторант Інституту фізики напівпровідників НАН України, м. Київ
49. **Борисов Валентин Михайлович** — перший заступник голови Ленінської районної державної адміністрації м. Севастополя, м. Севастополь
50. **Бакіров Віль Савбанович** — завідувач кафедри прикладної соціології Харківського державного університету, м. Харків
51. **Лушкін Володимир Андрійович** — голова правління ВАТ «Житомиробленерго», м. Житомир
52. **Цибух Валерій Іванович** — президент Автомобільної федерації України, президент Всеукраїнського об'єднання власників нерухомості, м. Київ
53. **Швець Володимир Ярославович** — головний архітектор м. Львова, м. Львів
54. **Кальник Віктор Мартинович** — народний депутат України, м. Київ
55. **Худолій Дмитро Андрійович** — голова Державного комітету зв'язку України, м. Київ
56. **Осауленко Олександр Григорович** — голова Державного комітету статистики, м. Київ
57. **Арабчук Ярослав Ілліч** — начальник обласного управління Пенсійного фонду України, м. Івано-Франківськ
58. **Сторіжко Володимир Юхимович** — народний депутат України, м. Суми
59. **Удовиченко Володимир Петрович** — голова Славутицької міської ради, Київська обл., м. Славутич
60. **Омельчук Валерій Олексійович** — голова правління МЖК «Поділ», м. Київ
61. **Медведєв Валерій Володимирович** — голова Асоціації спортивних клубів, м. Донецьк
62. **Довгий Анатолій Миколайович** — генеральний директор ОППЗ «Кіровоградпошта», м. Кіровоград
63. **Коротун Олександр Артемович** — директор Українського культурно-інформаційного центру м. Севастополя, м. Севастополь
64. **Челепіс Олег Васильович** — начальник управління у справах сім'ї та молоді Львівської обласної державної адміністрації, м. Львів
65. **Бородін Євген Іванович** — доцент Дніпропетровського державного університету, м. Дніпропетровськ
66. **Ковальчук Віктор Євгенович** — директор молодіжного науково-творчого і освітнього товариства «Фундація ім. В. Липинського», м. Луцьк
67. **Розман Володимир Афанасійович** — директор ВАТ «Тячівський хлібокомбінат», Закарпатська обл., м. Тячів
68. **Боделан Андрій Володимирович** — юрист фірми «Ін - Рамбурс», м. Одеса
69. **Кім Лілія Антоцівна** — президент Харківського жіночого фонду, директор МП «Чосон», м. Харків
70. **Мейжис Ірина Альбертівна** — заступник голови Миколаївського міського виконавчого комітету, м. Миколаїв
71. **Казачук Анатолій Васильович** — заступник генерального директора ДП «Радіоприлад», м. Запоріжжя
72. **Євич Петро Петрович** — голова правління ВАТ «Агроросъ», Черкаська обл., м. Корсунь-Шевченківський
73. **Ханас Володимир Васильович** — прес-секретар Тернопільської міської ради, м. Тернопіль
74. **Протасов Євген Васильович** — президент адвокатської корпорації «Протасов і К°» м. Херсона, м. Херсон
75. **Кульчицький Едуард Євстафійович** — перший заступник голови Кам'янець-Подільської районної державної адміністрації, Хмельницька обл., м. Кам'янець-Подільський
76. **Покроєв Анатолій Георгійович** — начальник головного управління Харківського міського виконавчого комітету, м. Харків
77. **Горда Євген Львович** — заступник голови Чернівецької обласної державної адміністрації, м. Чернівці
78. **Носуленко Сергій Валентинович** — генеральний директор МПП «Стар», м. Рівне
79. **Сорока Іван Іванович** — начальник Вінницького обласного управління захисту прав споживачів, Вінницька обл., Вінницький район, с. Лука-Мелешківська
80. **Дулуб Валентин Григорович** — начальник представництва Фонду держмайна України в м. Харкові, м. Харків
81. **Комов Віталій Володимирович** — голова ради самоврядування № 4 Радянського району, м. Київ
82. **Непомнящий Олександр Михайлович** — президент АТ МЖК «Інтернаціоналіст», м. Харків
83. **Філімонов Андрій Васильович** — голова правління ВАТ «Коростки», Житомирська обл., Любарський р-н, с. Коростки
84. **Маковецький Ігор Анатолійович** — заступник голови Львівської обласної державної адміністрації, м. Львів
85. **Крецул Валерій В'ячеславович** — завідувач організаційного відділу Івано-Франківської обласної державної адміністрації, м. Івано-Франківськ
86. **Терловий Анатолій Миколайович** — викладач Сєвєродонецького вищого музичного училища, Луганська область, м. Сєвєродонецьк
87. **Огнев'юк Віктор Олександрович** — начальник головного управління Міністерства освіти України, м. Київ
88. **Серебрянников Юрій Пилипович** — директор товариства з обмеженою відповідальністю «Екран», м. Донецьк
89. **Богомаз Костянтин Юхимович** — завідувач кафедри Державного технічного університету м. Дніпродзержинська, Дніпропетровська обл., м. Дніпродзержинськ
90. **Самохін Валерій Миколайович** — головний лікар Центральної районної лікарні смт Іваничі Волинської обл., Волинська обл., смт Іваничі
91. **Федорченко Тетяна Євгеніївна** — директор ТОВ «Рута» ЛТД, м. Ужгород
92. **Кравцов Олександр Олегович** — директор СП «Ріф», представництво фірми «Дантекс», Донецька обл., м. Єнакієве
93. **Козак Юрій Олександрович** — декан та завідувач кафедри Одеської

державної академії харчових технологій, м. Одеса

94. **Михайловський Володимир Вікторович** — заступник директора науково-виробничої фірми «Дельф», м. Суми

95. **Орєхова Тетяна Борисівна** — голова виконавчого комітету Кримської республіканської організації НДП, м. Сімферополь

96. **Соколов Андрій Юрійович** — виконавчий директор Міжгалузевого паливно-енергетичного консорціуму «Регіон», м. Запоріжжя

97. **Хижняк Валентин Михайлович** — директор Макіївської середньої школи, Черкаська обл, Смілянський р-н, с. Макіївка

98. **Колесник Надія Іванівна** — виконавчий секретар Асоціації молодих українських політиків і політологів, м. Київ

99. **Резенчук Віктор Васильович** — голова правління ВАТ Микулинецьке АТП №16144, Тернопільська обл., Теребовлянський район, с. Конопківка

100. **Кривенко Ольга Євгеніївна** — голова ради народних депутатів та виконавчого комітету Комсомольської районної ради, м. Херсон

101. **Сич Анатолій Іванович** — начальник житлового ремонтно-експлуатаційного підприємства Орджонікідзевського району м. Харкова, м. Харків

102. **Кінзерський Сергій Анатолійович** — заступник начальника управління соціального захисту Хмельницької обласної державної адміністрації, м. Хмельницький

103. **Дем'янчук Анатолій Степанович** — ректор Рівненського економіко-гуманітарного інституту, м. Рівне

104. **Андрущак Володимир Іванович** — керуючий директор СП «Ругвіс», м. Чернівці

105. **Домбровський Олександр Георгійович** — генеральний директор Вінницького регіонального бізнес-центру, м. Вінниця

106. **Пархоменко Юрій Володимирович** — директор середньої школи №78 м. Києва, м. Київ

107. **Логвиненко Олексій Степанович** — заступник голови Харківської обласної державної адміністрації, м. Харків

108. **Фін Зиновій Романович** — головний лікар Олевського територіального медичного об'єднання, Житомирська обл., смт Олевськ

109. **Репета Олена Геннадіївна** — асистент кафедри дитячої терапевтичної стоматології Національного медичного університету, м. Київ

110. **Пилип'юк Олег Мусійович** — доцент кафедри української літератури Прикарпатського університету, м. Івано-Франківськ

111. **Пухов Віктор Вікторович** — заступник голови Київського міського осередку Асоціації соціальної підтримки колишніх спіробітників спецслужб України «Співдружність», м. Київ

112. **Поліщук Віра Дмитрівна** — головний бухгалтер МК НВП «Прип'ять», м. Луганськ

113. **Тютюнник Іван Федорович** — заступник директора ВАТ «ВАЛСА», Київська обл., м. Біла Церква

114. **Пилаєва Тетяна В'ячеславівна** — директор школи №112 м. Харкова, м. Харків

115. **Могилей Геннадій Терентійович** — директор гімназії №1 ім. Т. Шевченка м. Олександрія, Кіровоградська обл., м. Олександрія

116. **Павленко Анатолій Микитович** — директор Донецького обласного центру соціальної служби молоді, м. Донецьк

117. **Корнік Анатолій Павлович** — голова Криворізької міської організації НДП, СП «КСК», Дніпропетровська обл., Криворізький р-н, с. Вільне

118. **Зимовін Анатолій Іванович** — головний державний санітарний лікар Волинської обл., Волинська обл., м. Луцьк

119. **Аблов Анатолій Федорович** — доцент кафедри політології Української державної академії зв'язку, м. Одеса

120. **Клименко Леонід Павлович** — ректор Миколаївської філії Національного університету «Києво-Могилянська академія», м. Миколаїв

121. **Новіков Олексій Антонович** — помічник генерального директора СГПЕС «Севастопольтелеком», Автономна Республіка Крим, м. Севастополь

122. **Ушенко Сергій Григорович** — начальник Запорізької обласної державної інспекції з енергозбереження, м. Запоріжжя

123. **Білоусов Віталій Янович** — віце-президент АТ «Концерн «Енергія», м. Черкаси

124. **Блінов Володимир Миколайович** — директор Інженерного центру «Свема», Сумська обл., м. Шостка

125. **Кияновський Артем Олександрович** — директор Херсонської середньої школи гуманітарної праці, м. Херсон

126. **Чубунов Віктор Федорович** — інженер-електрик дослідно-конструкторського бюро ВАТ «Газотрон», м. Рівне

127. **Омельченко Іван Данилович** — голова Зміївської районної державної адміністрації, Харківська обл., Зміївський р-н, сел. Комсомольське

128. **Василик Аристид Володимирович** — провідний спеціаліст Бурштинської ТЕС ДАЕК «Західенерго», м. Івано-Франківськ

129. **Мітянін Микола Григорович** — директор приватної фірми «Леді», Луганська обл., м. Красний Луч

130. **Найда Ігор Володимирович** — головний лікар ЗАТ екологоохоронної фірми «КРЕОМА-ФАРМ», Київська обл., м. Ірпінь

131. **Чернишов Валерій Анатолійович** — директор приватного підприємства «Анива», Донецька обл., м. Макіївка

132. **Северенчук Сергій Васильович** — голова Кіровської районної ради м. Дніпропетровська, м. Дніпропетровськ

133. **Ковбаско Василь Васильович** — директор Мукачевського СПТУ № 31, Закарпатська обл., м. Мукачеве

134. **Шемякін Леонід Петрович** — голова правління ВАТ «Стальканат», м. Одеса

135. **Долгих Олександр Вікторович** — інженер-конструктор 1-ї категорії ВО «Зоря», м. Миколаїв

136. **Заїчко Віктор Олександрович** — директор Севастопольського представництва фонду сприяння розвитку мистецтв України, Автономна Республіка Крим, м. Севастополь

137. **Мішин Олександр Миколайович** — голова Кізомиської сільської ради Херсонської обл., Херсонська обл., Білозерський р-н, с. Велетенське

138. **Смірнов Олександр Володимирович** — голова територіального відділення Антимонопольного комітету України, м. Запоріжжя

139. **Тхір Анатолій Леонідович** — регіональний торговий представник фірми «ДЕУ Мотор-Захід» у Тернопільській обл., м. Тернопіль

140. **Панчук Василь Григорович** — начальник юридичного відділу рівненської філії АППБ «Аваль», м. Рівне

141. **Мелимука Юрій Миколайович** — голова правління ВАТ «Вінницький насіннєвий завод», м. Вінниця

142. **Майбоженко Володимир Володимирович** — керуючий справами АБ «Перший інвестиційний банк», Київська обл., м. Вишгород

143. **Правдін Валерій Валентинович** — генеральний директор МСН ВАТ «Еввіва», м. Харків

144. **Берекета Ярослав Дмитрович** — довірений лікар територіальної ради профспілки вугільників, Львівська обл., м. Червоноград

145. **Морозов Віктор Михайлович** — представник фірми «Фелікс Шослер», м. Івано-Франківськ

146. **Кисельов Олександр Володимирович** — голова правління ЗАТ «Фонд», м. Луганськ

147. **Корсаюцький Йосип Борисович** — президент АТЗТ «Дари садів», м. Донецьк

148. **Климович Олександр Дмитрович** — головний консультант по роботі з депутатами Волинської облради, м. Луцьк

149. **Євдокимов Володимир Валентинович** — начальник Одеської обласної державної інспекції з енергозбереження, м. Одеса

150. **Мирошниченко Євген Костянтинович** — заступник директора фірми «Компанія 777с», м. Миколаїв

151. **Майчук Микола Платонович** — генеральний директор Севастопольського державного підприємства «Атлантика», Автономна Республіка Крим, м. Севастополь

152. **Терещенко Сергій Миколайович** — заступник голови правління ВАТ «Запоріжнафтопродукт», м. Запоріжжя

153. **Антіпенко Віктор Павлович** — директор міжнародного молодіжного центру «Юність», Автономна Республіка Крим, м. Алушта

154. **Яценко Андрій Анатолійович** — заступник голови Херсонського міського виконавчого комітету з гуманітарних питань, м. Херсон

155. **Корецький Юрій Миколайович** — лікар Козельщинського райвійськкомату, Полтавська обл., смт Козельщина

156. **Лех Ігор Йосипович** — голова Костопільської державної податкової адміністрації, Рівненська обл., м. Костопіль

157. **Максимчук Віктор Давидович** — директор Бершадської СШ №3, Вінницька обл., м. Бершадь

158. **Сінькевич Олександр В'ячеславович** — директор ПП «Екон», м. Івано-Франківськ

159. **Дубовий Олександр Костянтинович** — голова Слов'яносербської районної організації НДП, Луганська обл., м. Слов'яносербськ

160. **Панасовський Валерій В'ячеславович** — директор фірми Комунальне підприємство «Україна», Донецька обл., м. Слов'янськ

161. **Мірошниченко Валерій Миколайович** — заступник голови Криворізької районної державної адміністрації, Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг

162. **Коханова Алевтина Федорівна** — директор держпідприємства Севастопольський хлібокомбінат ім. С. М. Кірова, м. Севастополь

163. **Маштаков Дмитро Євгенович** — директор ТОВ «Демос», Запорізька обл., м. Енергодар

164. **Горбачев Геннадій Лукич** — директор ВО «Миг», Автономна Республіка Крим, Красногвардійський р-н, с. Цвєтково

165. **Бутенко Ольга Іванівна** — секретар виконавчого комітету Скадовської міської ради, Херсонська обл., м. Скадовськ

166. **Бережний Віктор Олександрович** — заступник директора середньої школи смт Решетилівки, Полтавська обл., смт Решетилівка

167. **Марчук Борис Степанович** — доцент кафедри електротехніки і автоматики Української державної академії водного господарства, м. Рівне

168. **Ждан Лілія Станіславівна** — директор підприємства «Вінниця-Інтерсертифікат», м. Вінниця

169. **Довганич Василь Дмитрович** — генеральний директор Ужгородського комбінату хлібопродуктів № 1, м. Ужгород

170. **Олейніков Максим Петрович** — заступник начальника Головного управління освіти Київської міської державної адміністрації, м. Київ

171. **Абрам'як Микола Васильович** — директор ВАТ «Комерційний міжрегіональний торговий будинок «Меркурій», Івано-Франківська обл., м. Тлумач

172. **Сутковий Володимир Лукич** — вчитель ЗПШ № 11 м. Артемівська Донецької обл., Донецька обл., м. Артемівськ

173. **Лобода Валерій Олексійович** — директор з економічних питань ТОВ «Декстер», Луганська обл., м. Лисичанськ

174. **Спінко Олексій Миколайович** — директор Кіровоградської обласної філії банку АППБ «Аваль», м. Кіровоград

175. **Катан Ольга Іванівна** — директор фірми «Діловий жіночий центр», м. Дніпропетровськ

176. **Наумцева Валентина Миколаївна** — педагог фортепіано, голова правління Одеської обласної організації «Дія», м. Одеса.

177. **Мещанінов Олександр Павлович** — перший проректор Миколаївської філії Національного університету «Києво-Могилянська академія», м. Миколаїв

178. **Галич Олександр Борисович** — президент спілки підприємців і орендарів м. Севастополя, м. Севастополь

179. **Антошкіна Лідія Іванівна** — ректор Бердянського інституту підприємництва, Запорізька обл., м. Бердянськ

180. **Бондюченко Володимир Миколайович** — адвокат юридичної консультації, м. Херсон

181. **Братанюк Леонід Євгенович** — викладач Погребищенського медичного училища, Вінницька обл., м. Погребище

182. **Хаустов Володимир Кирилович** — генеральний директор Міжнародного незалежного фонду «Українські реформи», м. Київ

183. **Соколов Віктор Михайлович** — комерційний директор ТОВ «Анна», Львівська обл., м. Дрогобич

184. **Зюзь Андрій Юрійович** — фахівець 1 категорії відділу у справах молоді Луганського обласного центру соціальних служб для молоді, м. Луганськ,

185. **Мостовой Віктор Миколайович** — заступник голови правління Асоціації «Нові Донбаські підприємства», Донецька обл., м. Дружківка

186. **Котельникова Галина Петрівна** — голова обласної ради голів профспілок працівників охорони здоров'я, Дніпропетровська обл., м. Дніпропетровськ

187. **Тюхтій Микола Петрович** — генеральний директор концерну «Агропромсервіс», м. Одеса

188. **Троценко Олексій Миколайович** — голова Бородянської районної державної адміністрації, Київська область, Бородянський район, селище Бородянка

189. **Наумов Віктор Степанович** — президент Спілки кооператорів та підприємців України, м. Запоріжжя.

Голова Народно-демократичної партії
Анатолій Сергійович МАТВІЄНКО.

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Народно-демократичної партії, відповідають вимогам п. п. 5, 6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

***

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо відомості про кандидатів у депутати від Народно-демократичної партії, які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата у депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1.	Пустовойтенко Валерій Павлович	має	має	проживає	1947	Прем'єр-міністр України, м. Київ	член НДП	не має
2.	Матвієнко Анатолій Сергійович	має	має	проживає	1953	голова Вінницької обласної державної адміністрації, м. Вінниця	член НДП	не має
3.	Плющ Іван Степанович	має	має	проживає	1941	народний депутат України, м. Київ,	член НДП	не має
4.	Сирота Михайло Дмитрович	має	має	проживає	1956	народний депутат України, м. Київ	член НДП	не має
5.	Кінах Анатолій Кирилович	має	має	проживає	1954	президент Української спілки промисловців і підприємців, м. Київ	член НДП	не має

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції про ядерну безпеку

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Конвенцію про ядерну безпеку, підписану від імені України 20 вересня 1994 року у м. Відень (Австрія), ратифікувати з такою заявою і застереженням:

1. Верховна Рада України прийняла відповідальне рішення про ратифікацію Конвенції про ядерну безпеку, підтверджуючи прибічність принципам культури ядерної безпеки та забезпечення їх практичного виконання і виходячи з того, що світове співтовариство і країни—члени МАГАТЕ усвідомлюють унікальність розташованого на території України об`єкта «Укриття», зумовлену глобальними наслідками Чорнобильської катастрофи.

На сьогодні не існує технологій перетворення об`єкта «Укриття» в екологічно безпечну систему та не визначено комплексу необхідних заходів для досягнення високого рівня ядерної безпеки цього об`єкта у відповідності з вимогами Конвенції.

Зважаючи на це, Україна не спроможна в найкоротші строки самостійно розв`язати цю широкомасштабну проблему і розраховує на допомогу МАГАТЕ, міжнародних організацій та окремих держав у вирішенні наукових та технологічних питань безпеки об`єкта «Укриття», що також сприятиме досягненню цілей Конвенції про ядерну безпеку.

2. Положення статті 3 Конвенції не застосовується до об`єкта «Укриття».

ІІ. Кабінету Міністрів України:

протягом шести місяців внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавства України у відповідність з Конвенцією про ядерну безпеку та протягом місяця внести на розгляд Верховної Ради України проекти законів України про органи державного регулювання ядерної та радіаційної безпеки та про дозвільну діяльність у сфері використання ядерної енергії з урахуванням положень Конвенції про ядерну безпеку;

протягом двох місяців визначити необхідні обсяги фінансування і механізм забезпечення своєчасного належного фінансування заходів з переоцінки безпеки діючих блоків АЕС та підвищення їх безпеки.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 17 грудня 1997 року.
№ 736/97-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між урядом України та урядом Латвійської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між урядом України та урядом Латвійської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану 24 липня 1997 року у м. Ризі, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 17 грудня 1997 року.
№ 735/97—ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Україною та Міжнародним агентством з атомної енергії про застосування гарантій у зв'язку з Договором про нерозповсюдження ядерної зброї

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Україною та Міжнародним агентством з атомної енергії про застосування гарантій у зв'язку з Договором про нерозповсюдження ядерної зброї, підписану 21 вересня 1995 року в м. Відні, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 17 грудня 1997 року.
№ 737/97—ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між урядом України і урядом Турецької Республіки про нафтопровідну систему Джейхан-Самсун

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між урядом України і урядом Турецької Республіки про нафтопровідну систему Джейхан-Самсун, підписану 18 червня 1997 року в м. Анкарі, ратифікувати з таким застереженням:

у пункті 1 статті 5 Угоди підпункт 1.3 виключити.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 17 грудня 1997 року.
№ 739/97—ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Договору між Україною та Канадою про взаємодопомогу у кримінальних справах

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір між Україною та Канадою про взаємодопомогу у кримінальних справах, підписаний від імені України 23 вересня 1996 року в м. Оттаві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 17 грудня 1997 року.
№ 740/97—ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Україною і Королівством Іспанія про соціальне забезпечення громадян

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Україною і Королівством Іспанія про соціальне забезпечення громадян, підписану 7 жовтня 1996 року в м. Мадриді, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 17 грудня 1997 року.
№ 741/97—ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Меморандуму про створення і діяльність Японського центру в Україні

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Меморандум про створення і діяльність Японського центру в Україні, підписаний 19 травня 1997 року в м. Токіо, ратифікувати.

2. Звільнення від оподаткування товарів, обладнання та послуг, що постачаються за кошти безвідплатної допомоги уряду Японії, надаватимуться відповідно до пункту (2) статті III Меморандуму для створення Японського центру в тій мірі, як це необхідно для забезпечення діяльності Центру.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 17 грудня 1997 року.
№ 742/97—ВР.

CRACK... SEX... СНІД

На українському СНІДометрі — 26 тисяч життів

Два з них — з вини медиків

Цього року виповнюється десята річниця з дня виявлення в Україні першого ВІЛ-інфікованого. Дата кругла, проте вітати обде одного ні з чим: ці 10 років нас нічому не навчили. Напередодні 1 грудня — Всесвітнього дня боротьби зі СНІДом — стало відомо про перші два в Україні випадки зараження ВІЛ через донорську кров (у Кіровоградській і Черкаській областях). 43-річному механізатору і 10-річному хлопчикові, хворому лейкозом, було перелито кров неперевірених на СНІД донорів, точніше, перевірених пост-фактум. Це приклад не лише грубого і цинічного порушення принципів медичної етики, а й дії, що підлягає кримінальному покаранню.

У Національному комітеті з профілактики наркоманії та СНІДу причиною трагедії вважають халатність лікарів і погану організацію донорської служби. Дивує, що голова комітету Валерій Івасюк дізнався про трагедію випадково, а не з офіційного повідомлення Міністерства охорони здоров'я. На його думку, це свідчить про наявність жорсткої корпоративної цензури, що діє й на міжвідомчому рівні.

— Справді сенсацією слід вважати те, що ці два випадки сталися лише тепер, через кілька більш-менш «благополучних» років, — каже Валерій Івасюк. — Бо «платне» донорство в усіх країнах неминуче призводило до масових заражень ВІЛ через кров, спричинювало новий виток епідемії.

Зусиллями Національного комітету всі українські станції переливання крові було забезпечено високоякісними імпортними тест-системами. Проте в період «прихованого носійства», на ранніх його стадіях, ВІЛ не виявляє себе. Тому з ініціативи Нацкомітету в Україні було запроваджено своєрідний 3-місячний «мораторій» на використання донорської плазми: її заморожували, а через 3 місяці знову брали аналіз у донора на СНІД. І лише тоді, коли діагноз «здоровий» підтверджувався, кров відправляли до клініки. На жаль, випадки переливання «свіжої» крові, що не пройшла 3-місячний тест, в Україні не поодинокі.

Є продукти крові, які не підлягають тривалому заморожуванню, тому для них добирати донора слід особливо ретельно. На Заході донорство грунтується на засадах добровільності, безкорисливості та навіть елітності. Здати кров для порятунку ближнього — почесна місія, акт благодійності, а не спосіб заробити кілька гривень. Донор не просто має бути здоровий, добре харчуватися і вести нормальний спосіб життя, а й перебувати під ретельним медичним контролем і не давати жодного приводу засумніватися в своїй бездоганності. Як правило, це люди з певним «донорським» стажем, а не випадкові перехожі «з вулиці».

У нас цього року на станції переливання крові прийшло 1100 ВІЛ-інфікованих. Ці 1100 — ін'єкційні наркомани зі стажем.

Що таке «наркоман зі стажем», медику пояснювати не треба. У людини з'являються не лише істотні зміни в поведінці, а й видимі неозброєним оком ознаки вживання наркотиків. «Колотися» можна в пах, за вухо, куди завгодно, та на те і є кваліфікований лікар, щоб розпізнати приховану небезпеку. Часто-густо для цього досить повністю роздягнути пацієнта і ретельно, з голови до п'ят, його оглянути. Проте наш лікар, який прикипів до свого столу і втупився у записи, не робить навіть цього.

Воістину, не всі біди можна списати на відсутність коштів. До речі, свого часу Нацкомітет пропонував Міністерству охорони здоров'я запровадити так зване передтестове консультування донорів, розробив навіть відповідні рекомендації. За словами Валерія Івасюка, цю ініціативу було знехтувано. От і «маємо те, що маємо».

Мало того, всупереч наказам Нацкомітету, у нас використовують не лише високоякісні системи тестування СНІДу, а й російські, і навіть вітчизняні, що мають похибку близько 70 відсотків. До речі, у Франції років із сім тому міністра охорони здоров'я і директора національного банку крові було засуджено до довічного ув'язнення за те, що під виглядом захисту вітчизняного виробника вони заборонили імпортні тест-системи. Французькі аналоги тоді мали високу похибку, їх використання в службі крові призвело до зараження ВІЛ близько 7 тисяч пацієнтів. Щось схоже трапилося й у Німеччині.

На жаль, ми не вчимося на чужих помилках, а намагаємося винайти свій вітчизняний «велосипед», нехай навіть ціною чийогось життя.

В Україні офіційно зареєстровано близько 26 тисяч ВІЛ-інфікованих (1995 року їх було в 140 разів менше). 90 відсотків з них — ін'єкційні наркомани.

Ганна РОМАНЦОВА.

P. S. За прогнозами фахівців, у 2001 році в Україні налічуватиметься 20 тисяч хворих на СНІД і понад 200 тисяч ВІЛ-інфікованих. 15 тисяч з них загинуть.

Милосердя

Щедрому повертається сторицею

У Луцьку проживає більше 42 тисяч пенсіонерів, з яких близько 7 тисяч — інваліди, учасники Великої Вітчизняної війни, вдови. Майже всіх їх опікають, допомагають матеріально долати скруту працівники управління соціального захисту населення Луцького міськвиконкому.

— У цьому році пенсії та допомога мешканцям нашого міста виплачуються своєчасно та в повному обсязі, — розповідає начальник управління соціального захисту населення Луцького міськвиконкому Галина Римарчук. —Робимо все, аби соціально захистити найбільш вразливих і безпомічних людей. А без підтримки місцевої влади було б усім нам дуже важко.

У Луцьку за рахунок коштів місцевого бюджету створено і утримується територіальний центр з обслуговування самотніх інвалідів та пенсіонерів. Сьогодні цей центр опікує мало не 5 тисяч чоловік. Тут відкрито денне відділення для 25 чоловік, яким надається триразове харчування. Працюють пральня, перукарня, медичний пункт, служба з надання комунальних та побутових послуг. Відкрито дві кімнати «дарованих речей», де проводиться збір та розподіл різних речей від населення міста та гуманітарної допомоги. Працює їдальня милосердя на 130 місць з триразовим безплатним харчуванням протягом трьох місяців. Лежачим хворим (таких 60 чоловік) працівники центру доставляють обіди додому. За рахунок місцевого бюджету 520 дітей, які навчаються у школі-інтернаті, одержують чотириразове безплатне харчування.

— 500 осіб, переважно інвалідів з дитинства, забезпечено на зиму картоплею, — продовжує розповідь Галина Вікторівна. — Особливу увагу звертаємо на жінок, які ніде не працюють та утримують неповнолітніх дітей. Цього року майже 3 тисячі таких жінок отримали матеріальну допомогу на 130 тисяч гривень. За рахунок місцевого бюджету виплачується матеріальна допомога і на похорон. До обов'язків працівників входить також догляд за могилами на кладовищах. Більше тисячі одиноких громадян міста користуються безплатно комунальними послугами. Ще ремонтуємо квартири, завозимо паливо на зиму. Намагаємося не обминути жодної людини, що потребує допомоги. Пам'ятаємо: хто дає, тому повертається сторицею.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

ПТУ на межі виживання

Освіта

Київська асоціація працівників професійно-технічної освіти, яка об'єднує 24,5 тисячі учнів та 1850 інженерно-педагогічних працівників, звернулася до Президента України з проханням зупинити руйнування галузі. Текст звернення було прийнято на другій міській конференції працівників профтехосвіти.

Столичні ПТУ Міністерство освіти України практично не фінансує, інженерно-педагогічні працівники місяцями не отримують заробітної плати, зростає заборгованість по стипендіях, протягом останніх п'яти місяців не виділяються кошти на харчування дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківської опіки, та інших категорій соціально знедолених дітей, які відповідно до чинного законодавства перебувають на повному державному утриманні.

А про оновлення навчально-матеріальної бази та капітальний ремонт приміщень годі й мріяти!

Намагання педагогічних колективів поліпшити стан справ за рахунок власної виробничої діяльності зруйновані непродуманою постановою Кабінету міністрів України та Національного банку України № 1033 від 31 серпня 1996 р. і відповідним листом Державної податкової інспекції. Ці документи позбавили заклади права не сплачувати податок на прибуток, навіть якщо відповідні кошти спрямовуються на навчальні цілі та статутну діяльність закладу.

Водночас і видавництва, які випускають підручники, також повинні сплачувати податок на прибуток та податок на додану вартість. Це призведе до подорожчання підручників, які стануть недоступними для більшості учнів.

То це і є реформа освіти? — запитують автори звернення. На їхню думку, врятувати галузь від розвалу можуть такі заходи:

скасування податку на додану вартість для навчальних закладів, фінансованих з бюджету, та для видавництв, які випускають підручники для учнів;

створення державного комітету з професійно-технічної освіти та відновлення трудових ресурсів;

негайне призначення заступника міністра освіти України з питань профтехосвіти;

припинення руйнації мережі профтехосвіти та розбазарювання матеріальної бази;

повернення боргів професійно-технічним закладам освіти за 1996 та 1997 роки і, зокрема, із заробітної плати викладачам;

вирішення питання взаємозаліків за постачання газу, вугілля, опалення, харчування учнів;

розгляд стану професійно-технічної освіти на розширеному засіданні колегії Міністерства освіти України за участю президії Всеукраїнської асоціації працівників профтехосвіти.

Причина гепатиту — безвідповідальність

Не встигли троє вихованців Андріївської допоміжної школи-інтернату, що в Новосанжарському районі Полтавської області, виписатися з лікарні, як ще одну дитину з цього закладу було госпіталізовано з діагнозом «гепатит А».

Імовірно, причиною інфекційного захворювання є неякісна питна вода. Як з'ясувалося, в інтернаті тривалий час не можуть вирішити проблему з водопостачанням та каналізацією. Дивує, що місцева влада не вживає заходів для усунення небезпеки.

Світлана СОКОЛОВА,
прес-центр МОЗ України.

Аргументи на користь «дружби за вигодою»

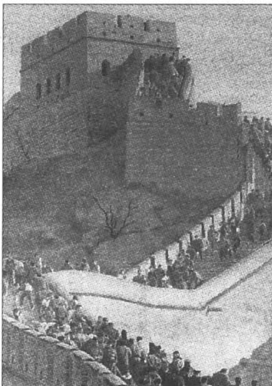
(Початок на 1-й стор.).

Китай завжди був привабливим для співробітництва. Та, на жаль, україно-китайську співпрацю нині майже занедбано. Два-три роки тому було здійснено «стрибок» у торгівлі та розробленні спільних проектів, проте двосторонні домовленості реалізуються надзвичайно повільно через бюрократизм і невиконання обіцянок.

Товарооборот між Україною та КНР становив торік 567 мільйонів доларів. Це дрібниці для обох країн, особливо якщо врахувати, що КНР експортує продукцію лише на 200 мільярдів доларів щороку. Проте Китай залишається серед основних партнерів України (після Росії та Польщі) переважно тому, що торгівля з іншими державами в нас ще гірша.

Український ринок китайці вважають перспективним, але для них він фактично закритий. Хоч дешевих китайських товарів у нас — греблю гати. Куди, здавалося б, більше?

Справді, виробів низької якості з написом «Виготовлено в КНР» на українських прилавках чимало. І це, як не прикро, прикмета нашої бідності. У європейських магазинах китайських іграшок, одягу, екзотичних продуктів також не бракує, однак ці вироби — високої якості, адже витримують жорстку конкуренцію. Відповідно, і коштують дорожче.

У розмовах із журналістами самі китайські підприємці висловлюють незадоволення, що українські «човники» везуть додому кустарні, браковані вироби, тому складається не найкраще враження про китайські товари загалом. «У нас є значно високоякісніші вироби, проте попиту серед українських підприємців вони не мають», — скаржаться бізнесмени з КНР. Зрозуміло: у нашій державі поки що легше «збути» найдешевший, нехай і низькосортний товар.

Можливо, візит прем'єр-міністра України В. Пустовойтенка сприятиме приходу великих китайських компаній на наш ринок. Тоді б ми купували товари кращої якості та більше експортували.

У планах нашого прем'єра також підписання двосторонніх документів, які б спростили співпрацю насамперед в економічній галузі. Проте важливо не стільки укласти нові документи, як змусити працювати старі: у нас близько 30 україно-китайських угод, більшість з яких спрямовано на пожвавлення двосторонньої торгівлі. А вона все не пожвавлюється. Проблема...

Так, проблема, розв'язання якої на потім відкладати небезпечно. Ми можемо втратити одного з найсерйозніших партнерів: частка Китаю у світовій торгівлі торік становила два відсотки. І потенціал цієї держави значно зріс, особливо після приєднання Гонконгу, частка якого у світовій торгівлі сягала трьох відсотків. То чи потрібні ще якісь аргументи на користь нашої «дружби за вигодою»?

Надія БЕДРИЧУК.

На знімку: Велика Китайська стіна.

Хроніка. Факти. Події

● *Вільнюс*

Ландсбергіс зазнав поразки

Другий тур президентських виборів у Литві відбудеться 4 січня 1998 року, бо жодному з 7 кандидатів на посаду глави держави не пощастило зібрати необхідну кількість голосів. Нищівної поразки зазнав спікер парламенту Вітаутас Ландсбергіс, який одержав 15,85 відсотка голосів. Продовжує перегони колишній генпрокурор Литви Артурас Паудаускас та американський еколог литовського походження Валдас Адамкус.

● *Белград*

З відривом у півмільйона голосів

На президентських виборах у Сербії перемогу одержав кандидат від правлячої коаліції, міністр закордонних справ Югославії Мілан Мілутинович. За попередніми даними, він на півмільйона голосів випереджає свого конкурента — лідера націоналістичної Сербської радикальної партії Воїслава Шешеля.

● *Токіо*

«Ні!» — плавучому аеродрому

Більшість жителів японського міста Наго на острові Окінава висловилася проти створення біля його узбережжя величезного плавучого аеродрому для американської морської піхоти. 53 відсотки населення сказали «ні» планам американського уряду розв'язати таким чином проблему закриття авіабази Футемма, яку, відповідно до японо-американської домовленості, має бути протягом найближчих 5—7 років перенесено на нове місце.

● *Нью-Йорк*

Сім-сім, відкрийся!

США і спецкомісія ООН відчувають серйозні побоювання відносно того, що на так званих президентських об'єктах в Іраку зберігається хімічна і біологічна зброя, включаючи нервово-паралітичний газ та вірус сибірської виразки. Тому Саддам Хусейн має негайно і без будь-яких додаткових умов виконати вимоги Ради Безпеки і допустити туди міжнародних інспекторів, заявив постійний представник США при ООН Білл Річардсон.

● *Афіни*

У Греції все є. Навіть бюджет

163 голосами «за» и 136 голосами «проти» грецькі парламентарії прийняли після п'ятиденної дискусії державний бюджет Греції на 1998 рік. Його мета — забезпечити зниження дефіциту бюджету до 2,4 відсотка від валового внутрішнього продукту в 1998 році. Це нижче, ніж 3 відсотки від ВВП, що необхідні для вступу до Європейського економічного і валютного союзу та приєднання грецької драхми до єдиної європейської валюти.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформаційних агентств.

Молдова — адвокат Польщі в Росії?

Світлана ЧАЛА,
«Голос України» (з Кишинева)

МОЛДОВА на початку наступного року може відмовитися від послуг донецьких шахтарів, уклавши вигідніший контракт (під гарантію уряду) на постачання до республіки польського антрациту.

Президент Польщі Александр Квасьневський під час дводенного візиту до Кишинева пообіцяв розв'язати це питання протягом найближчих двох тижнів. Ще одну проблему, щодо надходження до Молдови енергоносіїв, обговорено на зустрічі двох президентів. Міністр транспорту Василь Іовв зазначив кореспондентові «Голосу України», що цілком імовірна доставка каспійської нафти на молдовський термінал у селищі Джурджулешти (неподалік порту Рені) польськими танкерами. Не виключено, за словами міністра, що Польща через той самий термінал і румунський порт Галац завозитиме каспійську нафту і для власних потреб.

Каспійський транспортний нафтовий коридор офіційний Кишинів розглядає як можливість одержати альтернативне російському джерело енергоресурсів і тим самим не бути в залежності від одного енергоносія.

Щодо відносин з Росією, то Президент Польщі зазначив, що, оскільки його країна «незабаром вступить до НАТО», суперечностей у діалозі Варшава—Москва не уникнути. І тут Молдова може стати «адвокатом Польщі в Росії». Президент Квасьневський підкреслив, що сподівається на Петра Лучинського, який може відіграти велику роль як особа, що має довіру в обох столицях.

Александр Квасьневський пообіцяв, що наступного року, коли головуватиме в ОБСЄ, він посприяє розв'язанню «труднощів молдовської проблеми» — придністровського конфлікту.

Олександр ТАРАКОВ,
«Голос України» (з Алмати)

НЕ ВСЕ ЗОЛОТО БЛИЩИТЬ

Проект бюджету дуже бідненький, його реальність викликає великі сумніви, а відступати немає куди, — такий вердикт винесли сенатори напередодні затвердження головного економічного документа Казахстану.

Цифр, що підтверджують це, багато. Наприклад, дефіцит бюджету наступного року становитиме 110 мільярдів теньге, приблизно півтора мільярда доларів. Покриватиметься він за проектом за рахунок зовнішніх позик.

Цікаву реакцію продемонстрував сенатор Ахат Куленов, заявивши, що «видобуток золота дасть три бюджети на рік». Проте відомо, що майже всі родовища золота в республіці або продано, або передано іноземцям... Отож і виходить: не все золото, що блищить.

Армен ХАНБАБЯН, «Голос України» (з Єревана)

ПИВУ — ПОПУЛЯРНІСТЬ КОНЬЯКУ

У світі національних напоїв вірменський коньяк — один з найвідоміших, чого не можна було сказати про вірменське пиво. Любителі цього напою завжди заявляли, що деякі його сорти цілком можуть конкурувати зі всесвітньо відомими марками.

І ось нарешті цю «історичну несправедливість», здається, подолано. На першому міжнародному професійному конкурсі, що відбувся у Москві за участю спеціалістів із 28 країн, були і вірменські пивовари. Як повідомив генеральний директор акціонерного товариства «Вірменське пиво», вірменську продукцію на конкурсі оцінили. Так, наприклад, світлий напій «Кілікія» удостоєно золотої медалі, а «Вірменське» одержало почесний диплом.

Автори пояснюють свій успіх приватизацією. За короткий час зросло виробництво продукції. Правда, штат пивзаводу довелося збільшити на 50 осіб, створити нові робочі місця, що за нинішньої ситуації зовсім не мало важить. Як би там що було, вірменське пиво вже цілком конкурентоспроможне на міжнародному ринку. Його виробники сподіваються на такий самий успіх цієї продукції, який має вірменський коньяк.

Про шкідливість «дієтичних» чаїв

СХУДНУТИ не схуднете, але отруїтися і захворіти можете, попередила населення Рада у справах споживання Сянгана (Гонконг).

У гонконгівських магазинах бакалійні полиці просто забиті найрізноманітнішими «дієтичними» чаями. Рекламні анотації на них обіцяють зцілення мало не від усіх хвороб, схуднення, підвищення статевої потенції й таке інше. Виготовлені з трав «диво»-чаї завезено із КНР, Тайваня і США, розповідає кореспондент ІТАР-ТАКС.

Департамент охорони здоров'я взяв та й перевірив 20 сортів. Виявилося, що «незначний дієтичний ефект» має лише один з них. Мало того, решта містить небезпечні для здоров'я речовини. Розлад шлунка, нудота, шлункові спазми, безсоння, непритомність — ось їхній вплив. І це у кращому разі. Систематичне вживання «може призвести до смерті», підсумували експерти.

Рада у справах споживання опублікувала в пресі довгий список «цілющих» чаїв під заголовком «Попереджаємо: це — шкідливо!».

Дослівно

І «Паша-мерседес» руку приклав

За сім останніх років Німеччина виділила 8 мільярдів 350 мільйонів марок на будівництво житла для військовиків колишньої Західної групи військ. Загалом на ці гроші в Росії та країнах СНД збудовано 45 тисяч квартир. На прикладі підмосковного міста Кубінка журнал «ШТЕРН» розповідає про зловживання у розподілі цього житла.

Секретні матеріали, одержані в Москві, підтверджують, що лише в Кубінці з 1035 квартир, збудованих на німецькі гроші, 30 відсотків зайнято офіцерами вищого рангу, їх рідними і друзями, що ніколи не служили в колишній НДР. Один з них прописав своїх покійних батьків, щоб одержати квартиру просторішу. Тим часом тисячі сімей військовиків після виведення військ з НДР так і не дочекалися обіцяного житла. Кубінка — не виняток.

У Ростові генерали набудували собі на гроші німецьких платників податків триповерхові вілли. Собачі будки, що мають розміри садового будиночка, складено з цегли. Тульська повітряно-десантна дивізія ніколи не була дислокована в НДР. Але й вона одержала свою частку з німецької програми будівництва житла. Посприяв їй у цьому Павло Грачов, якого за його легендарне тяжіння до красивого життя за чужий рахунок інакше як «Паша-мерседес» і не називали.

Розслідуванням квартирного скандалу в Кубінці займається військовий прокурор майор Сергій Дев'ятов. Він не поспішає, тому що його теж не забули. У 95-у році він одержав двокімнатну квартиру, хоча в НДР ніколи не служив.

За матеріалами огляду щотижневої преси «Дойче велле».

Чувствуйте себя уверенно.

с 1 по 31 декабря, покупая у нас **АВТОМОБИЛЬ**, Вы получаете **СТРАХОВКУ!** БЕСПЛАТНО!

KIA MOTORS

Автомобиль застрахован от ущерба:

- транспортного средства, вызванного ДТП
- противоправных действий третьих лиц
- стихийных бедствий
- случайных событий

Страховой полис от СК "АСКА-Киев-Центальная"

Телефоны дилеров:

Белая Церковь	(263)	6-4447
Винница	(0432)	32-4744
Днепропетровск	(0562)	49-8275
Дрогобыч	(03244)	2-1148
Житомир	(0412)	33-6037
Запорожье	(0612)	69-3721
Луганск	(0642)	42-7473
Луцк	(03322)	5-3719
Хмельницкий	(03822)	3-6102
Черкассы	(0472)	63-1874

Киев
ул. Демеевская, 5а

ПРОДАЖА: 265-7055, 265-2152 СЕРВИС: 265-7416

Гарантия 1 год
Гарантийное и послегарантийное обслуживание

Огромный выбор со склада в Киеве.
Формируем дилерскую сеть

AUTO TRADING

Лицензия № 000765

ВПЕРШЕ
Лідер світлотехнічної промисловості
ЗНИЖУЄ ЦІНИ до 20%
на Різдвяному розпродажі
і пропонує:

ВАТРА

- освітлення житлових та адміністративних приміщень;
- прожектори;
- освітлення транспорту;
- промислове освітлення;
- вуличне освітлення;
- люстри на замовлення;
- ГІРА

Отже, з 15 грудня до 1 лютого кожну шосту одиницю продукції Ви можете отримати БЕЗКОШТОВНО

Наша адреса

ВАТ «ВАТРА», 282001 м.Тернопіль
вул.Микулинецька,46 тел/факс 278-756, 225-449

Реклама в газеті «Голос України». Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

УКРЭКСИМНЕФТЕПРОДУКТ

СОБСТВЕННЫЕ НЕФТЕПРОДУКТЫ

ПРЯМЫЕ ПОСТАВКИ ВАГОННЫМИ НОРМАМИ

С НОВЫМ ГОДОМ!

ЦЕНЫ ДО 1 ЯНВАРЯ 1998 ГОДА

БЕНЗИН А-80.................520 грн/т.
ДИЗТОПЛИВО...............430 грн/т.
МАЗУТ.............................200 грн/т.

В ЦЕНУ ВКЛЮЧЕНЫ ВСЕ НАЛОГИ И ДОСТАВКА ДО СТАНЦИИ НАЗНАЧЕНИЯ

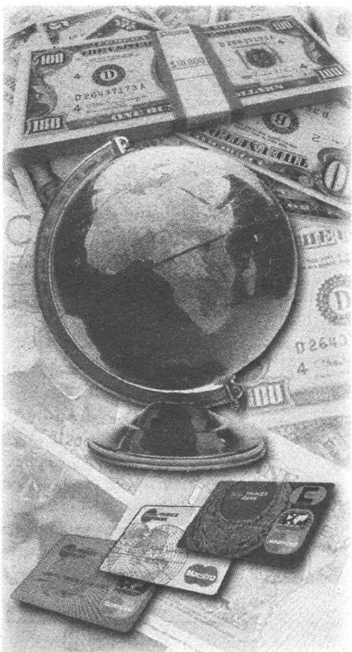
т./ф.: 517-19-66, 516-76-69.

ВАШИ ДЕНЬГИ ВСЕГДА С ВАМИ

Есть только два законных способа вывоза наличных из Украины:

§1
Через таможню, путем заполнения декларации.

§2
Без таможни и декларации, путем приобретения ПЛАСТИКОВОЙ КАРТОЧКИ.

Выбор за Вами!

АКБ "Правэкс - Банк" выпустил собственные платежные карточки EUROCARD/MASTERCARD.

г.Киев

Лицензия НБУ №7

Акционерный коммерческий банк
«ПРАВЭКС - БАНК»

ГЛАВНЫЙ ОФИС	(044)	573-92-78, 261-02-62, 573-86-59
СТАРОКИЕВСКИЙ	(044)	224-05-30, 225-50-91, 224-39-21
МИНСКИЙ	(044)	432-79-60, 432-85-91, 432-79-59

ВАТ «Український науково-дослідний інститут технології машинобудування»

повідомляє, що перші загальні збори акціонерів відбудуться

10 лютого 1998 р. об 11.00 за адресою:

м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 26, Національний центр аерокосмічної освіти молоді України.

Порядок денний:

1. Інформація про роботу ВАТ та основні напрями діяльності.
2. Про внесення змін та доповнень до статуту ВАТ.
3. Вибори керівних органів ВАТ.
4. Розгляд та затвердження внутрішніх нормативних актів ВАТ.
5. Різне.

Реєстрація учасників зборів — з 8.30 до 10.30.

Для участі у зборах потрібно мати при собі:

— документ, що посвідчує особу;

— представникам акціонерів — документ, що посвідчує особу та доручення для участі в зборах, оформлене згідно з чинним законодавством.

Довідки за тел.:
(0562) 99-82-37, 99-82-91.

Правління ВАТ.

Шановні акціонери!

Правління ВАТ «Шполянський завод «Оріон» повідомляє, що 28 січня 1998 року в м. Шпола за адресою: вул. Леніна, 6 (районний Будинок культури) відбудуться загальні збори акціонерів. Початок — о 10-й годині. Реєстрація — з 8-ї години. При собі мати паспорт або інші документи, що посвідчують особу.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансової та господарської діяльності ВАТ за 1996-1997 роки.

Основні напрями діяльності підприємства на 1998 рік.

2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження річних звітів.
4. Різне.

Правління ВАТ «Шполянський завод «Оріон».

Арбітражний суд Вінницької області (287100, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) за позовом НВП «Гамма» (287100, м. Вінниця, вул. Пушкіна, 42) 4.12.97 року порушив справи про банкрутство:

№ 372/5 малого підприємства «Центавр» (м. Вендичани Могилів-Подільського району Вінницької області, вул. Молодіжна, 5, р/р 000468271 в АПБ «Україна», МФО 302184);

№ 370/5 малого підприємства «Перспектива» (м. Жмеринка Вінницької області, вул. Одеська, 21 а, р/р 468745 в АПБ «Україна», МФО 302098)/.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (г. Донецк-105, б. Пушкина, 34) возбудил дело о банкротстве: № 43/1-16 частного предприятия «АС-строй», р/счет 4468358 в Макеевском отделении «Укрсоцбанка», МФО 334174, ОКПО 20337397, юридический адрес: г. Донецк-59, пр. Ильича, 113.

Тем же решением арбитражного суда ГКП «ЖЭО Буденовского района» г. Донецка признано кредитором в сумме 19227 грн. 74 коп.

Арбітражний суд Львівської області (290010, м. Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/685 про визнання банкрутом ТзОВ «Рата» (юридична адреса: м. Львів, вул. Під дубом, 10/4-А, валютний р/р 230071868, р/р 8467073 в АК Електрон-Банку).

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Арбитражный суд Харьковской области (г. Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дела о банкротстве:

1. Дело № 4266/7-72 частное малое предприятие «Магри», р/с 100644197 в АК «Реал-Банке» г. Харькова, юридический адрес: г. Харьков, ул. Текстильная, 131.

2. Дело № 4471/7-73 общество с ограниченной ответственностью «Дияна», юридический адрес: г. Харьков, ул. Клапцова, 11, кв. 40.

У номер

● *Одеса*

Якщо хочеш бути здоровим...

На Кулиндорівському комбінаті хлібопродуктів приємна передноворічна новина: відкрито великий спортивний комплекс з плавальним басейном, ігровою залою, душовими, кімнатами відпочинку. Скористатися всім цим запрошено не тільки п'ятисячі борошномелів (саме стільки на комбінаті працюючих), а й їхніх дітей та школярів житлового масиву Котовського.

● *Харків*

Озброєні наряди в школі

У харківських школах з'явилися озброєні наряди міліції. Адміністрація школи №1 першою з-поміж середніх навчальних закладів міста уклала договір про охорону школи із спецпідрозділом міліції Київського РВВС. Необхідність у послугах міліції, пояснюють учителі, викликана не лише погіршенням загальної криміногенної ситуації, а й випадками нападу на дітей і по дорозі до школи, і в її стінах. Тепер за відповідну плату учнів щодня у дві зміни охоронятимуть чотири співробітники спецпідрозділу міліції.

● *Донецьк*

Де холодно, там і рветься

Нечувані для південного сходу морози (30-35 градусів) за тиждень залишили без світла понад 200 населених пунктів Донецької області через аварії на лініях електропередач і трансформаторних підстанціях. Унаслідок обледеніння стволів припинили видобуток вугілля шість шахт. Серйозним залишається становище на Курахівській ДРЕС, де днями з двох енергоблоків вийшов з ладу один, а другий опинився під загрозою аварії. Обласна комісія з надзвичайних ситуацій працює цілодобово.

Трагічна смерть обірвала життя генерального директора обласного підприємства поштового зв'язку «Харківпошта»

БОБНЄВА Володимира Федоровича.

Адміністрація і колектив державного підприємства «Марка України» висловлюють співчуття сім'ї, рідним і близьким покійного.

Колектив ДП «Марка України».

Глибоко сумуємо з приводу трагічної загибелі

БОБНЄВА Володимира Федоровича,

генерального директора обласного підприємства поштового зв'язку «Харківпошта».

Висловлюємо співчуття сім'ї, рідним, колективу підприємства.

За дорученням колегії Держкомзв'язку — голова Д. А. Худолій.

Вшанували селян

Цього морозяного дня ошатно прибраний зал Палацу культури та відпочинку санаторію залізничників «Південний» у курортному Миргороді на Полтавщині було віддано трудівникам села. Тут відбувся огляд-конкурс на звання «Кращий за професією» серед сільських працівників, що його проводять в усіх регіонах України Українська аграрна біржа за ініціативи голови біржового комітету Богдана Губського та редакція газети «Сільські вісті».

Серед відзначених почесними грамотами та цінними подарунками — доярка Лідія Киричок і свинарка Ірина Хохуля з КСП «Україна», тракторист Григорій Титаренко з Дібрівського кінного заводу, голова ради ветеранів війни та праці Іван Якименко з Комишні, лікар Тамара Слюсарева з Хомутця, завідувач навчального господарства Хомутецького ветзоотехнікуму Микола Дем'яненко та інші подвижники нелегкої селянської праці.

Квартет Збройних сил України «Гетьман» у складі Андрія Кондратюка, Петра Зайця, Геннадія Касяненка та Сергія Тищенка в супроводі баяніста-віртуоза Святослава Ільницького подарував учасникам конкурсу свої кращі пісні.

— Найцінішим подарунком, — сказала голова правління КСП імені Чапаєва, заслужений працівник сільського господарства України Ганна Мокрицька, — є те, що в Києві про селян не забули.

Учасники конкурсу й гості були одностайні: такий вияв уваги додає людям віри в завтрашній день, допомагає долати труднощі непростих селянських буднів. Отак би завжди!

Леонард НІКОЛАЄНКО.

СТОЛИЦЯ ЇХ ОБ'ЄДНАЛА

Презентації

МИНУЛОЇ суботи в готелі «Братислава» зібралися закарпатці, які живуть і працюють у Києві. Такі зібрання землляцтва відбуваються дуже часто, але цього разу привід був особливий. Мукачівський письменник Василь Погиря і віце-президент закарпатського землляцтва у столиці, голова правління АТ «Готельний комплекс «Братислава — Десна» Христо Роглєв репрезентували свою книгу «Від Карпат — до Дніпра».

Зустріч закарпатців вступним словом відкрив президент земляцтва Микола Бідзілл, який представив гостей. Це — В. Дурдинець, В. Пинзеник, Г. Бубнова, Ю. Бадзьо, В. Юричко, В. Мандзюк, Ф. Зубанич та багато інших закарпатців, які трудяться в урядових структурах, в галузі науки, культури, журналістики. Автори видання зібрали багато відомостей про своїх земляків, які працюють на благо України в її столиці. Є в книзі нариси і про футболістів Й. Сабо, В. Турянчика, М. Комана, Ф. Медведя, про вчених В. Шепу, В. Бровдія, Й. Лендела.

Мені ж пощастило взяти автограф у члена Європейської асоціації перинатологів, Європейської та української асоціації педіатрів, віце-президента Української асоціації репродуктологів Зореслави Антонівни Шкіряк-Нижник. Ця чудова жінка відома не лише своїми науковими працями й громадською діяльністю у фонді святого Андрія Первозванного і клубі «Ротарі-Печерськ».

Прикрасою чудового вечора став виступ Мукачівського народного хору, який виконував пісні, знайомі всім з дитинства, різдвяні колядки. Привітав листом своїх земляків і глава облдержадміністрації Закарпатської області Сергій Устич.

Ну а книга «Від Карпат — до Дніпра», яка вийшла накладом у тисячу примірників, розійшлася на вечорі миттєво. Це і не дивно: дуже цікаво знати про тих, хто з твоєї «малої» батьківщини працює в Києві. До того ж, у них одразу можна було взяти автограф.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Кришталева «кісточка» для титулованого Шарика

Виставки

Два дні не вщухали пристрасті в Київському палаці дітей та юнацтва — цими вихідними тут проходила міжнародна кінологічна виставка «Кришталевий кубок України-97», яка, по суті, була нічим іншим, як конкурсом собачої краси. Володарі елітних песиків проводили над своїми родовитими улюбленцями певні маніпуляції з лаком та гребінцем. Та це й не диво, адже перемогу з понад тисячі чотириногих претендентів із семи європейських країн отримував не лише кращий представник своєї породи, але й власник... найкращої зачіски. Ним став московський доберман, який отримав путівку на Всесвітню виставку собак у Гельсінкі.

Звичайно, хтось закине, що обирати кращого з-поміж ста зовсім не схожих песиків — справа суб'єктивна. Але, як показав досвід таких конкурсів, найчастіше перемогу дістають представники декоративних порід: болонки, пекінеси, пуделі. Проте, як там не було, але й їхні власники, й власники великих службових та мисливських собак отримали від виставки кожен свій зиск. Хто вибрав пару для свого улюбленця, хто домовився про купівлю цуценяти, а хто просто вкотре переконався, що незважаючи на всі конкурси й змагання, його мовчазний друг є найкращий з-понад усіх. А кияни і гості міста отримали добру нагоду побачити всіх чемпіонів під час тріумфального параду: стільки титулованих чотириногих «персон» в одному місці в Україні ще не збиралося.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

Спорт

Шахова королева з дитячого садка

Вона ще шестирічне повненьке маля, яке любить ляльок, маму, тата і бабусю, котра й навчила її премудростей цієї гри. Юна шахова королева Катруся Грицук вже має персональну «картинну галерею», яка заповнила всю стіну в керченському дитсадку № 2 «Краплинка». Тут численні нагороди: грамоти, призи, похвальні листи, дарунки за перемоги у шахових турнірах. Поки що Катя ставиться до відзнак, як до іграшок. Усі вихователі й завідувачка дитсадка Тетяна Пермінова відзначають скромність, дружелюбність і веселу вдачу їх «зірочки». Не минуло й року, як вона захопилася «грою дорослих». Знавці шахів пророкують Каті всесвітню корону. Дівчинка непереможна у всіх численних спартакіадах і першостях міста, нещодавно перемогла на змаганні серед шкіл, де виступала в складі школи № 23.

На запитання, чи не засмучує те, що у спорткомітеті не знайшлося для неї призу, Катруся відповіла: не надаю цьому значення, бо основна радість — то гра.

Тренер дівчинки Юрій Баранов, зачарований вишуканістю її шахового мислення, відзначає допитливість, настійливість і вміння перемагати у найскладніших ситуаціях, композиційний талант.

Нині юна керченська шахова королева готується до першості України серед юніорів. Катруся Грицук каже, що хоче перемогти «спершу всіх нас, а потім Майю Чебурданідзе».

Віктор ХОМЕНКО.

Керч.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

◊ Рукописів не повертаємо.

◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі і понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 251851.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Зам. 0311244.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.